

Газета Кіровоградської обласної комсомольської організації

Звертаємо
вашу увагу:

♦ Як і обіцяли, на 3 стор. читайте інтерв'ю з Яром Славутичем — канадським поетом, славістом, котрому й із еміграції є що сказати про Україну і рідну Кіровоградщину.

♦ Роз'їхалися учасники і гості третьої конференції комсомолу республіки. На 4—5 стор. — нотатки нашого спеціального кореспондента.

♦ На місці традиційних «Вітрил» на 6—7 стор. багатьох, напевне, зацікавлять все нашого ж таки кореспондента з Італії, матеріали про цю країну і, звичайно, тамтешні кулінарні рецепти...

♦ Судовий нарис цим разом виходить не під сакраментальною рубрикою «Меч Феміди», бо, в даному випадку, «Феміда із зацементованими очима» (8 стор.).

♦ Ми не дамо вам забути, що, попри все, культурне життя йде. Хай навіть деінде! — 9 стор.

♦ Ніндзюцу на плаву! Про вміння спати під стелею, крастися пумою і бути гумовим — 10 стор.

Телебачення

11 стор.

♦ Останні 4 колонки газети на 12 стор. — відео, чорний гумор, гігієна для всіх...

Ці роботи Юлії Генсурської, Олександра Кочерги, Ігора Іванова (мал. вишу) та інші виконані випускниками Кіровоградської художньої школи. Вони присвячені історії України, її традиціям та обрядам. Це все можна побачити з 80 травня в Будинку культури імені Компаніяцького обласного центру. Цього річ випускники відкривають другу тисячу юних кіровоградців, які закінчили художню школу. За 32 роки роботи закладу кожний 4-й випускник став професійним художником, закінчив вищі і середні художні навчальні заклади. Багато з них працює в рідному місті.

Стільни архітекторів, художників, вчителів пройшло через власні рідні «художники». Багато з них сьогодні формують творчу інтелігенцію Кіровограда. Тільки за останні роки 148 учнів школи стали лауреатами престижних міжнародних конкурсів. Зовсім недавно ж писали про нагороди учнів школи

із Фінляндії, а на цьому тижні одержане повідомлення про те, що два учні стали лауреатами міжнародного конкурсу у ФРН; школа нагороджена медаллю. Ці роботи будуть показані у всіх країнах Європи і в Японії.

В наступному навчальному році, коли школа перейде в нове приміщення, вона стане центром естетичного виховання для всіх, хто любить образотворче мистецтво. Працюватиме мистецький центр з образотворчого мистецтва, майстерні з кераміки, тканин шитих, графіки, художньої обробки дерева та металів.

У цьому році школа має змогу прийняти всіх бажаючих вчитися образотворчому мистецтву. Так що всі, хто любить малювати, ліпити і закінчити 1-й, 2-й, 3-й класи загальноосвітньої школи — вас чекають і черена на вступних анкетах.

А нагороди будуть потім.

НЕХАЙ МІЦНІЄ «ДРУЖБА»

Нещодавно відбувся четвертий міський Інтернаціональний студентський фестиваль «Дружба», який став доброю традицією на Кіровоградщині. Учасники фестивалю поклали живі ноти до Меморіалу слави, ашанували хвилиною мовчання загиблих у Великій Вітчизняній війні.

На мітингу «Наш спільний дім — Земля» виступили: Сергій Алімов — голова Комітету у справах молоді Кіровоградського міськвиконкому, Ренка Коул — студентка Кіровоградського Інституту сільськогосподарського машинобудування, громадянка Республіки Індія, Валлі Тухі — курсант Кіровоградського вищого льотного училища цивільної авіації, Шафінула — учень медучилища, обидва громадяни Республіки Афганістан, Ольга Журавльова — зав. сектором по роботі з іноземними учнями комітету у справах молоді міськвиконкому, Володимир Євгенович Панченко — народний депутат Української РСР.

Фестиваль «Дружба» співав із 130-роковинною з дня перезахоронення великого сина України Т. Г. Шевченка. В знак поваги до Кобзаря від імені учасників свята студент КІСМУ з Німеччини і студентка педінституту, поклали живі ноти до підніжжя пам'ятника Т. Г. Шевченку.

Після мітингу в актовому залі міського будинку культури Ім. Компаніця відбувся концерт «Чисті джерела твої, Україно!».

Завершився фестиваль у дискотеку «Олімпія» де гостям запропонували тематичний вечір «Українські вечорниці» і фестивалю дискотеку.

На святі молодих людей з різних країн світу єднали одні землі наміри, які влучно висловлені словами відомої пісні: «Ми за мир і дружбу, за улыбки милых, за сердечность встреч».

Довгих літ життя тобі, фестиваль «Дружба».

«НАДІЯ» — АКЦІЯ МИЛОСЕРДЯ

В актовому залі Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування з ініціативи обкому комсомолу, комітету комсомолу КІСМУ, Кіровоградської інноваційної фірми «Ефент», молодіжного об'єднання «Онінс», виробничого об'єднання «Друмаш» і студії «Елема» минулого тижня проводилась благодійна акція «Надія». Її мета — допомогти дітям-сиротам, котрі виховуються в школах-інтернатах, дитячих будинках нашої області.

В акції брали участь діти-сироти Кіровоградської школи-інтернату, яким учасники прагнули зробити якомога більше доброго. Комітет комсомолу КІСМУ організував екскурсію в музей свого вузу, подарував на згадку сувеніри. Потім запросили гостей на концерт.

Зворушили глядачів виступи ансамблю народного танцю «Усмішка» Ленінського районного будинку піонерів обласного центру, юної солістки Юлії Зборовської — учасниці художньої самодіяльності названого закладу, ансамблю бального танцю «Онінс» — від молодіжного об'єднання з аналогічною назвою, виступи авторів і виконавців самодіяльної пісні Вячеслава Оротовського — учня кооперативного технікуму Ім. Сая, Анатолія Кирилова — колишнього воїна-інтернаціоналіста, Олега Кохно та Вадима Мурованого — студента Історичного факультету педінституту.

Були під час акції і грошові внески. Зокрема, представник обласного відділення радянського дитячого фонду Ім. В. І. Леніна Зоя Панасівна Коваленко від імені своєї організації вручила дітям-сиротам Кіровоградської школи-інтернату 400 карбованців, таку ж суму внесли на рахунок «Надії» комітет комсомолу і ректорат Інституту сільськогосподарського машинобудування.

А. СТОЯН,
зав. відділом ідеології і
культури обкому комсомолу.

ТРАВНЕВА ПЛОЩА, ДУХОВИЙ ОРКЕСТР...

Небо над містом обіцяло зливу. Та й насправді весняний дощ розбуджував печаль, але флейти і кларнети рішуче вступили у змагання з природою. Сонце ніби прислухалося до музики духових оркестрів, що зібралися на традиційне свято «Година духової музики».

— Запрошували 13 оркестрів, на жаль, з'явилося тільки п'ять, — сказала методист ОНМЦНТ Н. Краченко.

Але й ці п'ять тримали площу у стані приємного збудження. Правда, гортаючи програму свята, жалку, що не всі запрошені з'явилися. Скільки прекрасних мелодій ми не почули! Всі учасники свята нагороджувалися дипломами і пам'ятними сувенірами (треба сказати цього року сувеніри досить скромні, що поробиш з павлівсь-

кою милістю!). До речі, назову всіх учасників концерту, вони того заслуговують. Духовий оркестр Грузьківського сільського будинку культури Голо-Грузьківського району (керівник Д. Вівич), Олександрівського району (керівник В. Шостак), Олександрівського районного будинку культури (керівник Л. Лагно), ансамбль мідних духових інструментів з міста Новоархангельська (керівник В. Шостак), духовий оркестр Олександрійського педагогічного училища (керівник В. Науменко), духовий оркестр Кіровоградського міського будинку культури імені Компаніця, що скоро, до речі, матиме статус міського духового оркестру (керівник Ю. Нотаріус). Персонально треба відзначити виступ з останнім заслуженого артиста УРСР В. Стратьєва, який виконав кілька пісень.

В. ФЕДОРОВА.

Нещодавно в Новгородницькому районі відбулись обласні змагання серед учнів сільських професійно-технічних училищ. Право участі в змаганнях виборувалося заздалегідь в училищах, на місцях, де навчаються учасники. Один за одним учні третій курс навчалися трактористів Т-75 в загінні. Пройдено перші борозни... Мірці уважно перевірило якість виконання звалу.

Перше місце зайняв учень Новгородницького ПТУ № 36 Олександр Тараненко. Друге місце — Андрій Спиридонов (ПТУ № 38, м. Голованівськ). Третє — Андрій Андрійченко з м. Новоуширки.

Фото Олега ГРИБА.

МАКСИМКОВІ ГВОЗДИКИ ЮНІЙ «ПРОЛІЩАНЦІ»

За останні два роки у нашому лексиконі з'явилася багато нових термінів. Наприклад, спонсор, презентація тощо. Осі минулої неділі багатьох заінтригували слова презентація дитячої філармонії. Адже в нашому місті вона проходить вперше, тобто презентація. А дитяча філармонія взагалі перша в республіці. А зараз з лафосом нагадати імена Ференца Ліста, Генріха Нейгауза, Карла Шимановського, Івана Похитонов, Петра Ніщинського, корифея українського реалістичного театру. Та чи варто? Про наші славні традиції ми пишемо ледаве не через рядок. Час уже ставати творцем традицій. Можливо, дитяча філармонія, що гостинно розчиняє двері, обіцяючи цікаві зустрічі, конкурси, концерти, допоможе турботу про духовність молоді у нашому місті зробити традиційною? І добре, що спонсором дитячої філармонії став Комітет у справах молоді міськвиконкому. Привітати відкриття дитячого закладу культури прийшли голова міськвиконкому, голова Ленінської і Кіровоградської Рад народних депутатів, керівник обласного

управління культури, секретар обкому комсомолу. Про плани дитячої філармонії розповіла її директор В. Г. Тулянцева. Своє привітальне слово сказали юні читці палацу піонерів і школярів імені В. І. Леніна, подарував мелодію ансамбль скрипалів дитячої музичної школи № 1. Потім відбувся концерт лауреата премії Ленінського комсомолу зразкового хореографічного ансамблю «Пролісок», що недавно у малому складі брав участь у дитячому фестивалі в Японії, проведення якого співпало з візитом Президента СРСР М. С. Горбачова. Не хочу давати ніякої оцінки виступу неперевершеного «Проліска». Найкращою оцінкою були квіти в руках маленького хлопчика Максимка, весняні букети, подаровані іншими хлопчиками і дівчатками юним вихованцям Короткова. Концерт «Проліска» перетворився знаменну подію в житті дітей і дорослих городян — відкриття дитячої філармонії — в справжнє свято. В добру путь, дитяча філармоніє!

Наш кор.

РОЗКРУТИЛИСЯ

Рік тому комітет у справах молоді Кіровоградського міськвиконкому навіть не передбачав, що так вдало вдасться йому налагодити роботу з молодіжними організаціями, підприємствами, товариствами. Нині ж, коли побував на одній з планірок, яку він голова комітету Сергій Алімов, жажнувся — небачений об'єм робіт він виконав, та ще й який!

Візьмемо питання музики. О, тут є що сказати, а ще ліпше — показати. Налагоджені не те що стосунки, а справжнє взаємодія з «Червоним клином» — організацією, яка не тільки заохочує найсучасніші роко-групи до Кіровограда, а й на місці об'єднує любителів року у своєрідні групи як слухачів так і виконавців.

Є тут і клуб «Меломан», який об'єднав підлітків, для котрих рок — улюблена справа. Немає лише приміщення, де їм збиратися. В око підлітків попав клуб, який знаходиться поблизу Картинної галереї. Він — на балансі СПТУ-15, за рік воно сплачує десь 18 тисяч карбованців, безпробитковий, одним словом. Справжній власник облуно і облупожи-опілка. Про те, щоб пустити з вулиць молоді — і слухати не хоче ніхто з цих установ. Хоча могли б і потурбуватися про своє поко-

ління, яке нині тиняється по під'їздах. Тим паче, що є ж в УТО клуб, хай би його для своїх потреб торгівля, домовляючись, вижористувала. Так ні, кому потрібні клопоти!

Комітет розривається в запорці. Не одне це приміщення на контролі. Оно літо, про працевлаштування студентів думають: домовляються з підприємствами, установами на їх влаштування.

Молодіжний центр дозволив «Погляд» теж вквалено витоптав до комітету стежину: знає його директор О. Полянський, що тут не відмовлять у допомозі. Нещодавно допомогли з виділенням центру приміщення для надання медичних послуг. Ну а «Погляд» — організація солідна і серйозна, до дня захисту дітей допомагає у забезпеченні відеосетами дитячих закладів, в один з яких міськвиконком купив відеоманіфонт і телевізор для дітей. Ото радості будів в малечі!

Сергій Алімов є членом бюро Кіровоградського обкому комсомолу і, за його словами, це допомагає включатися комітету в цікаві заходи спільчан. Так, спільно думають організувати операцію «Літо-91», обласну гру «Орлятки». Спільно будуть відвоювати і підліткові клуби, які так бажають прибрати до своїх рук кооперативи і малі підприємст-

ва. Звичайно ж, прибрати для мети, яка далека від роботи з дітьми.

Читачі «МК» знають з попередніх публікацій, що в області діє багато МЖК, але найбільш вагомий внесок у вирішення житлової проблеми молоді вніс МЖК «Надія». Вперше і, звичайно, дякуючи допомозі комітету, в цьому році будуватимуть житло вчителі і лікарі, а профінансує вартість їхніх квартир міськвиконком та райвиконкоми.

Букально через декілька днів відбудеться свято, яке кіровоградці мають змогу кожен рік спостерігати — День прикордонника. Цього разу «походеньки» по вулицях міста плануються провести організовано: відбудеться легкоатлетичний пробіг — це ініціатива технікуму механізації сільського господарства.

Доречно буде сказати, що комітет відгукнеться на будь-яку пропозицію. Сам пропонує співробітництво ініціативним, діловим людям, організаціям. Але, наприклад, з Кіровоградським міськжовом комсомолу (перший секретар М. Живанов) взаємодії не виходить, хоча сфера спільних дій, як зауважив С. Алімов — необмежена. Буває й таке...

Ю. Джерельний.

Як заявив заступник голови Ради Міністрів Латвії Арніс Калніньш, недавно у Нідерландах була досягнута принципова домовленість з однією із фірм про те, що до грудня 1992 року вона віддрукує 75 мільйонів грошових знаків Латвії — латів. Всі ці купюри будуть однакового розміру 120x60 мм, вартістю 5, 10, 20, 50, 100 і 500 латів.

Це замовлення обійдеться Латвії у 4 мільйони доларів. Правда, поки що незрозуміло, де вона їх візьме. За думкою Калніньша, частина цієї суми може бути понята за рахунок процентів від зберігання латвійського золота в Швейцарському банку.

12 червня — у день виборів першого президента Росії — в Ленінграді пройде міський референдум про доцільність повернення йому історичної назви — Санкт-Петербург.

Проти цього рішення Ленради виступає «Комітет на захист Ленінграда», який бореться проти будь-яких спроб перейменувати місто. І Олександр Солженіцин, котрий вважає, що назва Петроград є більш прийнятною для Росії.

Рада графства Шербурн (Австралія), в числі володінні знаходиться великий Шербурнський ліс поблизу Мельбурна, вирішила весті першу в Австралії номандантську годину для ноти. Відміни з восьми вечора і до шести ранку всі ноти графства зобов'язані сидіти під замком. До такого суворого заходу довелося вдатися у зв'язку з тим, що ці, на перший погляд, сумирні домашні тварини під прикриттям ночі шастануть у заповідний ліс і знищать там будь-яку дрібну живність, яка попадає в їхні папи.

З початку року Синарський районний суд міста Каменськ-Уральський Свердловської області розглянув три справи по фактах жіночої агресивності. Дві жінки вирішили сімейні сварки за допомогою ножиць, тяжко поранивши своїх обранців. У третьому випадку теж задушила зятя за систематичне пияцтво.

Депутат Італійського парламенту Уберт Корсі направив міністру охорони здоров'я Франческо де Лоренцо депутатський запит, де вказав, що розмір італійських презервативів, які йдуть на експорт в країни європейського співробітництва занадто великий і не відповідає стандартам «Спільного ринку».

Як заявив депутат, це може призвести до порушення проти Італії справи в Європейському суді в Гаазі за злісне порушення домовленостей про єдині стандарти. Крім того, додав Уберт Корсі, у закордонних споживачів цього товару може скластися хибне уявлення про сугобо інтимні особливості мужчини Апеннінського півострова. В одних це може викликати комплекс власної неповноцінності, в інших — нічим не обгрунтовані сподівання.

У Челябінську зареєстрований третій випадок СНІДу. Вірусом СНІДу виявився 25-річний чоловік, без певних занять, якого близько двох років розшукувала міліція — за скоєння злочинів. Затримали його в одному з південних міст. Зараз інфікований знаходиться в обласному центрі по боротьбі зі СНІДом, а неадовзі буде відправлений до Москви. Спеціалісти вважають, що на Південному Уралі нині сотні таких вірусомісців. Просто вони поки що не виявлені.

У місцях компактного проживання німців — місті Мунчаєво та селах Павшині і Нове село — побував віце-консул Генерального консульства ФРН у Києві Вольтфранг Дьонс. Він пообіцяв допомогти навчальним та дослідницьким закладам, які відвідують німецькі діти, літературою та технічними засобами навчання.

[За матеріалами прес-одиночної преси].

СЛАВУТИЧ ПОВЕРТАЄТЬСЯ ДО РІДНИХ БЕРЕГІВ

Минулої суботи в приміщенні фінансової відбудови міста Другого обласного театралізованого шоу-конкурсу краси здорів'я серед учнів професійно-технічних училищ. Організували і провели це чудове шоу молодості області Українці на народній оселі та обласній будівлі художньої та технічної творчості. Переможцями шоу-конкурсу стали: І-місце і титул «Міс-91» ОКСАНА САВО (Кіровоградське СПУ № 1) (на знімку); І-місце і титул «Сина-91» — ЮРІЙ КУБЕДА (Сейдовське СПУ № 4). Домоглися — на 10 стор. Фото Ольга ГРІНКО.

Володимир ВИННИЧЕНКО

Творчість Винниченка була об'єктом серйозного вивчення в школах. Всередині 30-х років — із початком сталінських процесів все це припинилось, хоч сам письменник у статті «За яку Україну?» в 1934 році писав, що в усій його діяльності цього періоду не можна «навести ні одного факту, який суперечив би з діяльністю всякого комуніста». «...З того часу, — наголошував письменник, — ні одним словом (друкованим чи усним, чи — писаним) я не виступив проти компартії та рабства. Навіть будучи ув'язненим в концтаборі, рішуче відмовився від будь-яких форм співпраці з фашистами під час німецької окупації Франції».

Ті, хто вивчає історію нашої країни, пам'ятають ім'я Винниченка В. К., одного із керівників Центральної ради та Директорії — буржуазно-націоналістичних «державних інституцій», зметених вітром Великого Жовтня.

Та не поспішаймо робити остаточних висновків. Слід пам'ятати, що то був складний час і історія ще дасть свою оцінку всій політичній діяльності Володимира Винниченка.

Володимир Кирилович Винниченко народився 16 липня 1880 року в Єлисаветграді в родині наймита-чабана. Тут закінчив початкову школу (вона розміщалась по вул. Биковій) і поступив до Єлисаветградської гімназії, де навчався на кошти старшого брата. Та матеріальні нестатки не дали змоги скінчити гімназії — довелося заробляти на шматок хліба наймитством у поміщицьких маєтках і водночас займатися самоосвітою. Особисто знайомство з жорстокою і принизливою експлуатацією, злидінним життям темного і забитого селянства, заробітчан, з першими стихійними спалахами соціального протесту, стало доброю школою для юнака і матеріалом для майбутніх творів: («Біла машина», «Суд», «Народний діяч»).

Склавши в Златополі екстерном іспити за середню школу, Винниченко в 1900 році вступає на юридичний факультет Київського університету, розпочав громадсько-політичну діяльність. Особисто вистраждана ненависть до всякого гноблення, палке, хоч і соціально-невизначене прагнення «служити справі визволення народу» прилучили Винниченка до місцевої організації дрібно-буржуазної «Революційної української партії» (РУП), яка вела політичну роботу серед селян і пролетаріату.

За участь у нелегальній агітаційно-пропагандистській діяльності Винниченка виключили з першого курсу університету й ув'язнили. Після звільнення йому було заборонено проживати в Києві, й він

продовжував підпільну революційну діяльність в селах Полтавщини. А далі солдатчина, втеча, еміграція, перехід кордону для переправлення забороненої літератури. Новий арешт і півторарічне ув'язнення в камері-одиночці Лук'янівської в'язниці, відбуття покарання в дисциплінарному батальйоні, нова втеча — такі віхи життєвих університетів Винниченка. І такі джерела його творів із солдатської і тюремно-кріпосної тематики («Боротьба», «Темна сила», «Дим», «Честь»).

Таємно мандруючи селами Полтавщини, працюючи в поміщицьких економіях і проводячи політичну агітацію, Винниченко зустрічає революцію 1905 року.

Після чергового арешту й ув'язнення з небезпечною довічною політичною каторги Володимир Винниченко утік за кордон і перебував в еміграції аж до 1914 року. Австрія, Франція, Швейцарія, Італія, звідки кілька разів нелегально приїжджав на батьківщину, переходившись на конспіративних квартирах на Україні і в Москві.

На будь-яких умовах Винниченко прагнув повернутися на батьківщину. «Коли б мені поставили умовою пішки пройти круг всієї земної кулі і через Китай вернутись на Україну, пішов би» — писав Володимир Винниченко. Але юристи нічого не обіцяли, крім вічної каторги.

Лише після Лютневої революції 1917 року Винниченко їде до Києва, організовує там «Робітничу газету» і входить до складу Центральної ради й Директорії.

У 1920 році він знову, цього разу назавжди, виїхав за кордон. Доля Винниченка безперечно трагічна: талановитий і суперечливий автор, у якого було видано більше за всіх інших українських письменників, окрім Франка, книжок — десь сорок, в'язень царизму і активний політичний діяч, він спрямував свою енергію в націоналістичному руслі, ставши одним з найпопулярніших керівників Директорії. Одночасно він не поділяв екстремістських поглядів Петлюри — іншого лідера Центральної ради. Ще до початку другої світової війни Винниченко написав і видав за кордоном свій політичний фоліант «Відродження нації» (художньо-публіцистичний твір, побудований на історичних фактах).

У містечку Мужен департаменту Приморських Альп він жив і помер 6 березня 1951 року.

В. ЯНИШЕВСЬКИЙ,
студент І курсу історичного факультету Кіровоградського педінституту.

— Чому ви виїхали за кордон?
— Я поїхав на еміграцію з місією. У 33-му році, на західному узліссі Гурівщини на моїх руках помирав від голоду мій дід. Я взяв присягу від нього — вижити і розказати світові, як Москва зламала хребет українському народові, як вона змущується над ним.

— Як проходила адаптація до умов життя на Заході?

— На мені була завошивлена радянською ідеологією сорочка, я її зняв, помився й одяг іншу. Скільки я там живу, кожного разу ніхто не питає мене паспорта. Тільки коли приїхав сюди, то він знадобився.

— Як відбувся материковий процес українського відродження на діаспорі?

— Там все більше й більше людей виявляють зацікавленість Україною, багато українців, що вже майже перестали ними бути, повертаються до мови, культури. Думаю, що коли Україна буде справді самостійною державою, то престиж української мови зростатиме. Наука твердить, що коліска слов'янства була між Дніпром, Карпатами і Балтикою, тож українська мова — одна з найстаріших у світі, російська ж (ви звикли вважати Росію старшим братом, але то не є так), як слов'янська мова склалася набагато пізніше.

— Хто ваші студенти?

— Переважно українці за походженням, але є й чужинці. Це ті, хто хоче одружитися з українцем чи українкою. Знаю одного англійця, він закінчив у мене курс, склав іспити — таку умову поставила його майбутня дружина. Я був у них на весіллі — той хлопець українською мовою подякував батькам. У цій справі багато залежить від наших дівчат. Українські дівчата користуються популярністю. Але мішані шлюби не завжди вдачі (приклад, мій син, який 20 років прожив в англійкою і розлучився), вони призводять до асиміляції.

— Як ви оцінюєте Декларацію про державний суверенітет України?

— Це величезна подія, рівна по значенню події 22 січня 1919 року. Єдиний вихід для України — бути суверенною державою. Я за мир між народами, який має підтверджуватися взаємовигідним економічним об-

мінням. Україна може бути страшенно багата, тільки б мала суверенність.

— Чи вважаєте ви себе націоналістом?

— Ні, я — інтернаціоналіст, бо я шаную кожну державу, — кожну мову. Я за те, щоб людина знала ще одну, крім своєї рідної, мову, бо тоді вона знає ще один світ. Але поряд з цим великий гріх забувати свою, тепер на Україні державну мову. Любити своє і шанувати чуже — це й є інтернаціоналізм.

— У нас на Україні люди штучно діляться на західників і східників. Чи є такий поділ у еміграції?

— Немає. Це було в таборах для переміщених осіб, одразу після війни. Деякі люди не могли вкластися в оунівські декалоги, такі організувалися в свою партію (Іван Багряний). Зараз всі порозумілилися, всі відмінності стерлися. Я маю багато приятелів серед галичан.

— Як ви ставитесь до Бандери?

— У мене на нього два погляди — чисто людський і політичний. Мені доводилось з ним зустрічатися. Це було пізньої осені, 44-го. Блідий, невисокий, хворобливий, він був дуже вольовою людиною. У в'язниці він гартував себе — десь дістав бритвочку і нею різав руку, щоб привчити себе до фізичних страждань. Але він очолював партію, яка не завжди добрі речі робила. Під його іменем творилось багато недоброго. Кожна людина складена з добра і зла. Я знаю, що були вбивства, але й були спеціальні агенти, які вбивали і тим компрометували визвольницький рух. Те, що партія Бандери зорганізувала визвольницький рух — це плюс, але те, що творилися безчинства, були елементи тоталітаризму — мінус.

— Як ви ставитесь до модернізму в мистецтві?

— Добре, коли це талановито. Павло Тичина написав поему «Золотий годин» в модерністському стилі. Вона й досі живе. Бездарність, графоманство в модернізмі це більш жакхліві.

— Яка ваша думка про рунівру?

— Християнство дало великий розквіт духовності. Хоча й дохристиянська релігія треба поважати. Рунівра — це віра в Даждбога. Якщо хто хоче йому молитися, хай молитися. Але підносити мітологію (так гово-

*Бансая всім читачам
молодіжній газеті досконало
опанувати рідну українську
мову.*

*Ір Славутин
Кіровоград
10.V. 1991р.*

рить пан Ір) до рівня нападництва. У нас прихильники руніври мають свій храм, їх наставник Селенко, до речі, родом з Кіровоградщини, я з ним добре знайомий. Він дуже добрий оратор, пробуджує патріотизм, але це шляхетне шарлатанство.

— У Канаді є відомий хокеїст Гречинький. Чи він українець?

— Дійсно прізвище його Грицький. Він дуже славний хокеїст. Сам він українського роду. Я знайомий з його батьком, батько говорить українською мовою, але сам не признається, що він українець. Але час зараз такий, що він ще скаже: «Ай ем олсо юкрійнін».

— Ось ви сказали, що ті, хто забуває рідну мову, виродки, а що ж нам робити, коли асе, навіть афіші у нас російською!

— Що робити? Навчитись рідної мови. Я не виную цих людей, я констатую факт. А для того, щоб говорити на українській мові, необхідно творити потребу її аживання.

Якось я був у Криму. Всі навколо говорять російською. Молоденька дівчина читає книжку. Я її запитую:

— Цікава книга?

— Інтересная, — відповідає. — А вона читає «Землю» Кобилянської.

Тут підійшла її мати, теж перейшла на українську.

— Звідки ви? — питає.

— З Канади!

Тут ще підійшли люди, почали розпитувати, і всі говорять українською. Так що мова живе, треба тільки, щоб була потреба нею говорити.

— Що ви скажете про українську еміграцію порівняно з іншими?

— Українці найкраще зберігають свою мову. Це парадоксально, але факт. Німці, наприклад, дуже швидко асимілюються. Вони знають, що є держава Німеччина, де їх мова живе, а українці хоч таким чином, мабуть, хочуть зберегти своє, рідне.

— Які ваші враження про сьогоднішню Україну?

— Села страшенно обдерті. Я був у Благодатному, воно зменшилось удвоє. Я стояв і плакав на тому місці, де була школа, її вже нема й сліду. Йде якась жінка, питає:

— Вам погано?

Я їй кажу: «Тут школа була».

— Так, була, але коли шлях проклали, то її знесли.

Невже не можна було той шлях на кілька метрів у бік відсунути, бо як нема школи у селі, то й село мертве.

У Гурівці я шукав церкву, де мене хрестили. Об'їздив усе село вздовж і впоперек, а церкви нема. Знесли. І така ж гарна була, барокова, збудована після знищення Січі, святої Покрови звалася.

У всьому цьому я бачу мету зникати українську націю, а ту отару, що залишилась, поставити під пригляд мафії.

— Чи не збираєтесь ви повернутися на Україну?

— Я вже тут душею, я хотів би купити квартиру в Києві, вже й набагато собі, але мені потрібна адаптація, я погано почуваю себе в Києві в чорнобильському повітрі. Але померти я хочу на Україні.

Записала С. ОРЕЛ.

III КОНФЕРЕНЦІЯ КОМСОМОЛУ УКРАЇНИ

ІНФОРМБЮЛЕТЕНЬ
ПРЕС-ЦЕНТРУ III РЕСПУБЛІКАНСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
КОМСОМОЛУ УКРАЇНИ повідомляє так:

У ЇХНІХ РУКАХ ДОЛЯ СПІЛКИ

НА КОНФЕРЕНЦІЮ ОБРАНО ДЕЛЕГАТИВ — 693.

За національністю:

українців — 502, росіян — 163; інших національностей — 28.

ЧЛЕНСТВО В ПАРТИЯХ, ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНИХ ОРГАНІЗАЦІЯХ, РУХАХ І СПІЛКАХ:

членів і кандидатів у члени КПРС — 476, представників Спілки піонерських організацій України — 13; членів інших організацій — 0.

СЕРЕД ДЕЛЕГАТИВ КОНФЕРЕНЦІЇ:

робітників промисловості — 48; працівників сільсько-го господарства — 28; працівників науки і наукових закладів — 20; працівників народної освіти — 21; працівників культури і мистецтва — 4; студентів, учнів — 42; військовослужбовців і працівників правоохоронних органів — 39.

ОБРАНО ЗВІЛЬНЕНИХ КОМСОМОЛЬСЬКИХ ПРАЦІВНИКІВ — 470:

секретарів первинних організацій — 130; секретарів райкомів, міськкомів — 265; секретарів обкомів — 26; секретарів ЦК ЛКСМУ (МДС) — 4.

ОБРАНО ДЕЛЕГАТАМИ:

народних депутатів СРСР — 1; народних депутатів УРСР — 0; народних депутатів облрад — 8; народних депутатів райрад — 76; народних депутатів міськрад — 39; народних депутатів місцевих Рад — 12.

ОСВІТНІЙ РІВЕНЬ ДЕЛЕГАТИВ:

вища освіта — 452; незакінчена вища — 95; середня спеціальна — 64; середня — 64; незакінчена середня — 15; кандидатів наук — 1.

ОБРАНО:

чоловіків — 519, жінок — 174.

ВІК ДЕЛЕГАТИВ:

до 20 років — 46; від 21 до 27 років — 368; старші 28 років — 279.

Авторитет комсомолу

Якщо у вересні 1990 р. його оцінювали як «високий» 9% опитаних комсомольців і неспілкової молоді республіки, в грудні 1990 р. — 10%, то з квітня 1991 р. — тільки 1%. Як «середній» авторитет Спілки оцінили у вересні 1990 р. 37% опитуваних, у квітні 1991 р. — лише 16%. В той же час про низький авторитет, або про відсутність його взагалі заявили минулої осені 44%, а нинішньої весни — 68%. З цього можна зробити висновок, що у 1991 р. тенденція до зниження авторитету ЛКСМУ (МДС) у свідомості молоді різко посилюється. Низький престиж Спілки у свідомості більш ніж двох третин молоді — це та критична маса, за якою може послідувати розпад комсомолу як масової дієздатної організації.

Попри все це у квітні цього року до комсомолу виявили бажання вступити 10882 юнаків і дівчат.

ЗМІНИ

ЧИСЕЛЬНОГО СКЛАДУ ОБЛАСНИХ
КОМСОМОЛЬСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ
ЗА ОСТАННІЙ РІК

№	Назва організації	чисельний склад			
		на 1.04.90 р.	на 1.04.91 р.	Всього вилучено з рядів ЛКСМУ у 1990 р.	Припинено членство в організації за власним бажанням
1.	Вінницька	185739	142091	697	776
2.	Волинська	121917	88215	213	2087
3.	Дніпропетровська	410231	299339	3623	5214
4.	Донецька	494273	368480	5011	4818
5.	Житомирська	148166	107022	1164	1606
6.	Закарпатська	156484	130038	111	531
7.	Запорізька	194709	138340	2889	6140
8.	Івано-Франківська	160918	106183	2335	2747
9.	Київська обласна	157616	112705	1001	3380
10.	Київська міська	316320	211802	3778	8721
11.	Кіровоградська	114140	85094	456	948
12.	Кримська	182761	138868	1492	1192
13.	Львівська	303583	115252	15240	28369
14.	Луганська	297432	230516	2144	3595
15.	Миколаївська	119004	86890	971	1202
16.	Одеська	236602	177008	499	6390
17.	Полтавська	181420	147886	557	1202
18.	Рівненська	148165	109349	471	1764
19.	Сумська	142795	112409	1360	2305
20.	Тернопільська	140149	103806	97	3175
21.	Харківська	311195	233953	1981	3222
22.	Херсонська	127696	92875	913	1369
23.	Хмельницька	165591	122416	728	1522
24.	Черкаська	143788	114086	560	546
25.	Чернігівська	135988	109088	762	719
26.	Чернівецька	106845	83125	162	812

XXVI з'їзд ЛКСМУ України, ухваливши «перше за 70 років власні Статут і Програму республіканської організації, стаз, без перебільшення, початком кардинальних змін у житті Спілки.

У жовтні минулого року у Львові була скликана позачергова конференція обласної комсомольської організації, яка проголосила перехідний період на своїй території. На ній же було утворено тимчасову Раду Демократичної Спілки

молоді Львівщини, біля керма якої стало керівництво колишнього обкому комсомолу на чолі з його першим секретарем О. Шлапаком.

Незадовго після цього, у листопаді, відбулася конференція Львівської міжрайонної організації ЛКСМУ (МДС), делегати якої однозначно висловили своє бажання боротися за збереження комсомолу на Львівщині. Першим секретарем міжрайонного комітету ЛКСМУ

(МДС) обраний на цьому форумі Ю. Феколкін, колишній інструктор відділу освіти колишнього обкому комсомолу.

У січні під час роботи III пленуму ЦК ЛКСМУ (МДС) утворилася і проголосила своє існування демократична фракція Центрального Комітету, до якої ввійшли переважно представники «перейменованих» організацій і ті, хто поділяє їх політику. Цим самим демократична фракція завадила своє небажання погоджуватися із більшістю членів ЦК відносно думки про

необхідність внесення змін та доповнень до Статуту і Програми ЛКСМУ (МДС), спрямованих на посилення вертикальних зв'язків.

У березні відбулося виїзне засідання бюро ЦК ЛКСМУ (МДС), на якому розглядалося питання про ситуацію у Львівській обласній комсомольській організації, її керівними органами до завершення перехідного періоду було визначено тимчасову Раду ДСМЛ і міжрайонний комітет ЛКСМУ (МДС).

Деякі витяги із соціологічної анкети

Ще до квітневого підвищення цін було проведено опитування молоді на предмет самооцінки соціально-економічного життєвого рівня. Лише кожний п'ятий із опитуваних був задоволений умовами життя і повідомив про незадовільне харчування, кожний четвертий — про погані житлово-побутові умови, 38,3% опитуваних не можуть за нинішніх умов реалізувати себе.

Переважає більшість робітничої молоді (59,8%) має прибуток нижче офіційної межі бідності. При середньомісячній зарплаті у 260 крб. в цілому по країні (до введення компенсацій у зв'язку із підвищенням цін) серед опитуваних таких виявилось всього 6%. Більше ж частина молодих робітників і спеціалістів мають прибуток від 100 (мінімум) до 250 (максимум)

карбованців, серед учасників опитування таких виявилось 54%.

Найгострішою серед проблем молоді є на сьогодні житлова. Питомо вага молоді, котра перебуває на квартирному, у 1,5—2 рази вища, ніж серед інших категорій населення.

Загальна оцінка громадсько-політичної ситуації у країні дала такі результати: більше 39% опитуваних розцінюють нинішню ситуацію як катастрофічну — таку, що може призвести до непередбачених наслідків. А ще 31% оцінюють її як кризову. Більше 12% молодих людей розглядають ситуацію як передкризову. І тільки 10% опитуваних заявили, що ситуація в цілому звичайна.

ПІД ЧАС ПЕРЕРВИ. Делегати із Кіровоградщини: бухгалтер полтослу «Україна» Петрівський районі Наталія Лосєва, перший секретар Світловодського міського комсомолу Сергій СЕРЕДА, учениця 11 класу Комишуватської СШ Новоукраїнського району Тетяна КОВАЛЬЧУК.

ХАЙ ЖИВЕ ЄДНІСТЬ... ПІСЛЯ РОЗКОЛУ!

Розкол у республіканській комсомольській організації був неминучим. Про це знали всі делегати і учасники, гості III конференції ЛКСМУ (МДС), яка якраз тиждень тому вирішувала спілчанське майбутнє. Сьогодні можна впевнено сказати, що вирішила: всі чотири питання, які на її розгляд виносилися в кінцевому результаті підсумувалися відповідно прийнятими постановами.

Першим розглядалося питання про поточний момент та основні напрямки діяльності ЛКСМУ (МДС). З доповіддю виступив перший секретар ЦК ЛКСМУ (МДС) Сергій Вовченко. Він окarakterизував ситуацію в республіці, яка склалася після XXVI з'їзду спілчан України, відзначив, що настрої молодіжного середовища значною мірою визначається атмосферою втоми і невпевненості, страху перед майбутнім.

Конференція зібралася в той час, коли сорок відсотків молоді оцінює стан у державі, як катастрофічний, що може призвести до непередбачених наслідків. Зростає недовіра до будь-яких політичних сил, озлобленість, що веде до молодіжного екстремізму. Водночас наростає загроза розколу і протистояння молоді за політичними мотивами.

Доповідь С. Вовченка вмістила аналіз економічного стану Спілки, намагання проштовхнути чимшвидш у Верховній Раді УРСР законопроект про молодь. Так як наступні питання конференції торкалися

і назви, то говорилося, які причини є наслідком запропонованих змін. Одна з них — що проголошений у Програмі перехідний період дав можливість чітко визначитися кожному члену організації, показав, що не виправдало себе висловлене на минулому з'їзді припущення про необхідність якнайшвидшого розподілу ЛКСМУ (МДС) на функціональному та регіональному рівнях з наступним її об'єднанням у широкий молодіжний рух.

Зазначалося, що суперечливість ряду діючих нині норм Статуту ЛКСМУ (МДС) помножена на досить-таки вільну їх інтерпретацію, дала поштовх відцентровим процесам, одним із проявів яких стало утворення на базі Львівської обласної організації ЛКСМУ (МДС) Демократичної Спілки молоді Львівщини, перейменованя Івано-Франківської і Закарпатської обласних та Вінницької міської організації ЛКСМУ (МДС) на організації (спілки) Демократичної молоді. Отож, при всіх відмінностях в кожному із згаданих випадків, їхньою загальною рисою є прагнення до федералізації республіканської Спілки. Зерно прегнення до самостійності (а більша самостійність передбачає і більшу відповідальність) зійшло квіткою самостійництва, тобто безвідповідальності — у даному випадку перед республіканською організацією...

Сергій Вовченко закінчив свій виступ зверненням до учасників конференції дати відповідь на прості і водночас склад-

«АНЕКДОТИВ НЕ РОЗКАЗУВАТИМУ»

Почалися виступи. Знаєте, що мене вразило? Я був на XXVI з'їзді комсомолу республіки, але такого красномовства, як на цій конференції ще не чув. Якщо прослухати магнітофонний запис, то можна скласти цілу книгу під назвою «Прислів'я та приказки і анекдоти... конференції». Розповіли навіть анекдот про мавпу. Наш делегат Лариса Бугайцова, виступ якої ми друкуємо повністю, почала так: «анекдотів не розказуватиму».

Кожен з виступаючих здебільшого говорив про наболіле. Звісно, одні обґрунтовували необхідність запропонованих змін у Програмі та Статуті ЛКСМУ (МДС), підтримуючи думки С. Вовченка; прихильники Олександра Шлапака, голови Демократичної Спілки молоді Львівщини, а разом з ними й ті, хто, як говорилося у їхніх виступах, «не бажав ревізії і перегляду демократичних накреслень XXVI з'їзду комсомолу України», доводили протилежне. Так, О. Шлапак у виступі сказав, що отримав декілька «уроків» за свою спілчанську роботу і дійшов думки, що ЦК ЛКСМУ (МДС) аби бути всевладинком, хоче зконцентрувати всю владу в своїх руках, що сьогодні, якщо приймуться поправки до Програми та Статуту республіканської Спілки, наш комсомол нагадуватиме комсомол, який був десять років тому. Також сказав, що сьогоднішні дії комсомолу не назвеш демократичними.

було видно під час голосувань, не подібалося, що «проходить ревізія» основних документів минулого республіканського форуму, моваля, права на неї делегати з'їзду конференції не давали, а ті доповнення тільки затмарять демократизм з'їздовських рішень. З цим не погоджувалися. Особливо представники Донецчини, Харківщини, інших областей.

Цікаво проходило під кінець першого дня роботи й обговорення питання про назву Спілки. Була пропозиція повернути попередню — ЛКСМУ України. Однак більшістю голосів лишили «з'їздовську» — ЛКСМУ (МДС). Наші земляки-делегати і члени ЦК голосували по-різному. І якщо вже говорити про голосування, то кіровоградці не завжди разом піднімали руки. Кожен висловлював ту думку, яку він мав, не дивився на «авторитети».

Емоційно проходило обговорення пропозицій по внесенню змін у Статут ЛКСМУ (МДС). Вносилося ряд пропозицій, доповнень, часто доводилося перегословувати... Зрештою, хронологію детально подавали у своїх матеріалах республіканські газети «Молодь України» та «Комсомольське знамя».

Скажемо, що від демократичної фракції під кінець зачитали заяву про виїзд її прихильників з лав республіканської Спілки, про свій виїзд з рядів республіканської організації заявили і комсомоль-

ІІІ КОНФЕРЕНЦІЯ КОМСОМОЛУ УКРАЇНИ

ПРЕС-КОНФЕРЕНЦІЇ

Як і водиться на подібних форумах чи засіданнях під час перерв прес-центр організував зустрічі журналістів і всіх бажаючих з цікавими та відомими людьми.

Першим з представників засобів масової інформації розмовляв народний депутат УРСР, перший секретар ЦК КПУ С. І. ГУРЕНКО.

Станіслав Іванович і перед учасниками конференції виступав, де намагався окреслити напрямки співпраці двох організацій, орієнтири, в яких, як він відмітив, спільні. Ну, а журналістам він повідомив, що ставиться до перейменування і статутних змін в комсомольських організаціях Західної України досить спокійно, але хоче, щоб існувала толерантність під час дискусії з опонентами. Про підвищення цін так висловився: «Вважаю, такий метод, яким це робилося, а також та атмосфера безконтрольності, яку спровокувала поведінка уряду, — це втрачає повагу з боку органів влади до свого народу. Ми вважаємо, що не можна перебудову економіки проводити за рахунок народу».

На конференції великою повагою користувався АНАТОЛІЙ МАТВІЄНКО. Багато нинішніх учасників були й на минулорічному XXVI з'їзді ЛКСМУ (МДС), на чому, що не вдалося комсомолу як А. Матвієнко, тоді як перший секретар республіканської комсомольської організації, не допустив розколу, зумів спрямувати роботу форуму на прийняття демократичних рішень. Анастасій Матвієнко — голова Комісії Верховної Ради УРСР у справах молоді — зазначив, що йому боляче бачити XXVI з'їзд ЛКСМУ (МДС), на чому, що не вдалося комсомолу як А. Матвієнко, тоді як перший секретар республіканської комсомольської організації, не допустив розколу, зумів спрямувати роботу форуму на прийняття демократичних рішень.

повинна порушувати питання державного підходу до молодіжних проблем, що комсомол не виживе як організація, якщо викидатиме з своїх лав всіх тих, що інакше думають.

Кожен виступ А. Матвієнка аудиторія, як б сказав, як нікого іншого, сприймала поважно — авторитет недавнього лідера великий.

ОЛЕКСАНДР ЗІНЧЕНКО, секретар ЦК ВЛКСМ, висловив задоволення духом конференції, сказав журналістам, що вірить у силу спільної республіки, які справляться, на його думку, з труднощами. Багато запитань було до ОЛЕКСАНДРА ШЛАПАКА, голови Демократичної Спілки молоді Львівщини. Він дав відповідь на запитання, які причини призвели до утворення ДСМЛ, які розбіжності між її членами і членами ЛКСМУ (МДС), наголосив, що члени ДСМЛ вірні рішенням XXVI з'їзду ЛКСМУ (МДС), що вважають ІІІ республіканську комсомольську конференцію ревізією прийнятих на з'їзді прогресивних документів, що зміни в Програмі та Статуті ЛКСМУ (МДС) є зміною демократичного напрямку на консервативний.

Ще А. Матвієнко наголосив, що варто зберегти структуру комсомолу, бо без цього він може розвалитися, що молодіжна преса

Виступ, думки, побажання

Віктор ТЮПА, член ЦК ЛКСМУ (МДС), другий секретар Кіровоградського обкому комсомолу, сказав, що конференція запланована рівно на рік. Саме на з'їзді, тоді треба було б накреслити конкретні рішення, а головне — самовизначитися. Рік минулий пройшов у невпевненостях, і багато чого упустили спілчани. Наприклад, — свої справи, ініціатором і промовцем яких був комсомол, він віддав іншим, як от МЖК.

«Конференція — це крок, хоч і запізнілий, вперед, — ділився при від'їзді з Києва В. Тюпа. — Ми тепер впевнено можемо надіятися на укріплення своїх рядів, знаємо чітко, без всяких питань, хто ми є (визначили статус), візьмем курс на конкретні справи».

На запитання, чи не сумно Віктору як комсомольцю, що на конференції відбувся розкол, він відповів, що там і передбачав, що це станеться. Однак, суму за демократією не відчував: кожен повинен мати свою лінію, своє завдання, вирішувати їх. Це Віктор поділився враженнями від обговорення питань співробітництва з піонерією, яка не лише гарно привітала учасників конференції, а й подарувала демонструвати її учасникам (виступали лотерею) путівки на Кубу, в Артен, сувеніри, кріплення. З дитини треба повільно співпрацювати, постійно допомагати їм.

Таня КОВАЛЬЧУК, делегат конференції, учениця 11-го класу Комишуватської СШ Новоукраїнського району:

— Я спостерігала, як дехто з виступаючих говорив, що конференція забирає той демократичний напрям, який виробив минулорічний XXVI з'їзд ЛКСМУ (МДС). Я маю свою думку щодо цього: нам потрібно було визначитися. Ми це зробили. Нам потрібно було вказати, хто ми і які наші принципи, наші завдання. Ми й це сказали. Думаю, що тепер лишилося одне — все це довести до своїх одностайних.

Повністю підтримую сказане учнем Кременчуцької СШ № 28 Г. Москалюком: коли комсомол не зверне увагу на учнівську молодь, на піонерів, то не матиме поповнення.

Сергій СЕРЕДА, перший секретар Світловодського міського комсомолу, сказав, що йому, як делегату XXVI з'їзду ЛКСМУ (МДС) дуже й дуже образливо, що всі ті зусилля, неймовірно зусилля, які докладалися для вироблення програмних документів, були знехтувані конференцією, яка майже ревізувала і Програму і Статут ЛКСМУ (МДС).

— З'їзд зробив комсомол України демократичною організацією, дав змогу кожному спілчанину мати свою думку, позицію, не боїться їх висловлювати, дав змогу під крилом комсомолу працювати багатьом організаціям. В цьому заслуга Анастасія Матвієнка, який не лише прагнув солідарності, а й домігся її на з'їзді. — ділився думками після конференції С. Середа. — Хто дав повноваження конференції втручатися в те, а що з'їзд не давав, не знаю. Можливо, ЦК ЛКСМУ (МДС)? Я жалькую, що стався розкол.

Сергій СНОПКОВ, делегат конференції, перший секретар Кіровоградського обкому комсомолу, був не лише членом президії ІІІ республіканської конференції ЛКСМУ (МДС), він очолював на ній і лінійну комісію. Певно, йому не те, що не заздрили, а співчували — ми, кіровоградці. Бо бачили, що та робота вимагала не лише математичних здібностей. Після конференції, коли її ще довго обговорювали в готелі, Сергій поділився враженнями:

[Закінчення. Початок на 4 стор.]

— Вважаю, що завдання, яке ставилося перед конференцією ми, делегати і учасники, виконали. Не все відбулося, як то кажуть, «гладенько». Та на це ніхто й не розраховував. Ніхто не скаже, що конференція пройшла недемократично: кожен, як хотів, так і висловлював свої думки, у роботі брала участь (і дуже активну) демократія. Всі пропозиції, зауваження враховувалися. Я — задоволений конференцією, прийнятими постановами. Сталося на конференції й те, що мало статися — роз'єднання організації, відділення демократії. Це — закономірний процес, який допоможе кожному чітко визначитися. Я — за співробітництво з ними. Візьмемо соціальний напрям — тут дуже багато роботи для наших двох організацій. А разом успіху швидше досягти можна. З того, що демократія вийшла з лав ЛКСМУ (МДС) не варто робити трагедії, — навіяли, ми ж серйозні організації, в кожного своя мета, свої інтереси, легше буде працювати, а в співдружності я не сумніваюся. Комсомольцям же сьогодні відступати нікуди. Їх документи, збулося те, чого чекали. Варто лише не оступитися — і за працю.

ПРОТИЛЕЖНЕ

Віктор ГРОМОВИЙ, член демократичної фракції ЦК ЛКСМУ (МДС), аспірант Київського інституту соціології:

На конференції цілком доречно прозвучала сентенція незабутнього Козьми Прутков: «Не пливи за течією, не пливи проти. Пливи туди, куди тобі треба». А так, як 67% її делегатів були професійні комсомольські працівники, то не важко здогадатися, що поплив наш спілчанський корабель туди, куди треба апарату. І треба віддати їм належне, «спектакль» пройшов бездоганно, «ниточки» виявились міцними і я так і не помітив у переважній більшості виступаючих навіть натяку на пісню бунтівної ляльки-маріонетки: «По ниточке, по ниточке ходять я не желаю. Отныне я, отныне я, отныне я живая...» Замість живого слова, на жаль, звучали набридли слова та вицвілі заклинки. Тих же, так званих (по термінології більшості) демократів, яким все-таки вдавалось прорватись до мікрофона, слухали, але не чули...

Тож знову в центр уваги поставили не молоді людини, а те, що Л. Кравчук назвав «фата морганна». Адже в першому випадку треба було б слідкувати східній мудрості: все одно якого кольору миша: біла чи чорна, аби вона тільки ловила мишей. А якщо в цієї миші «лапа» чи «хвіст» трохи іншого відтінку, це не значить, що їх треба рубати заради чистоти «породи». «Відрубали» ж не тільки «демократів» зі Львова, Ужгорода, Івано-Франківська, Вінниці, а навіть глибокі воїни-афганці, які були при раді організації на правах неактивного членства (тепер цю норму з'їзду відмінили). Де там тепер «до ловлі мишей» (конкретних справ по соціальній підтримці молоді), коли організація по суті перетворилась в партію.

Яна тепер буде турбота про рядового комсомольця, коли перш за все організація втрачає будь-яку самостійність і направленість, не зможе користуватися членськими внесками, бо тепер треба перераховувати стільки, скільки снамуть вище, щоб вистачило на утримання апарату. По суті на конференції прийнято новий Статут, змінено курс організації, на що з'їзд повноважень не давав. Тому демократична фракція і заявила про те, що не визнає цих рішень.

То ж вперед згуртованими і «очищеними» лавами до чітких політичних орієнтирів «світлої» мети...

Уперед чи назад?

Головне, не дуже голосно кричати, щоб не розбудити сплячих комсомольців, більшість з яких і сьогодні живе в умовах повної електрифікації, коли всім все це «до лампочки».

Виступ першого секретаря Устинівського райкому комсомолу Лариси БУГАЙЦОВОЇ

Шановні друзі!

Прощу вас не мити пригадати минулий з'їзд. Скільки було випущено пар у різноманітних дискусіях, але й сьогодні ми змушені вирішувати майже ті ж проблеми. Щоб цього не було надалі, давайте працювати конкретно. Я зупинюсь на трьох питаннях.

Передовсім найбільш чітко: недавнє підвищення цін показало, що павловська реформа найбільше вдарила по молодих. У яких, як говориться у російському прислів'ї, «ні кола, ні двора». Думаєте, хтось їм дасть той двір? Сумніваюся.

Вчорашня зустріч з представниками республіканського уряду показала, що найвищі керівники дуже й дуже далекі від молодіжних проблем. Міністри здебільшого говорили те, що ми можемо прочитати в газетах, а щодо сфери співробітництва з комітетами комсомолу — нічого. Отже, напрошується такий висновок: не треба чекати дарунків від вищих, а потрібно добиватись рівних стартових можливостей своїми руками. А звідси — курс на представництво спілчан у Радах, і у Верховній зокрема.

Наскільки мені відомо, в більшості обласних Рад представників від комсомолу — мізер. Бо одні прогавили вибори, а деякі програли.

Від представництва в законодавчих органах — шлях до комітетів молоді у виконкомах, про які вчора й говорив тов. Борзов. Ці структури зможуть реально і законно формувати молодіжну політику.

Особливо сільським районним організаціям потрібно уважно вивчити це питання, тому що там становище зараз найкритичніше.

Наприклад, у нашій районній організації всього півтори тисячі комсомольців; комсомольські організації зовсім не залишають собі внесків, а фінансовий дефіцит дуже великий. Певно, міністру агропрому не потрібно вживати заходів для того, щоб зупинити відплив молоді з села? Та й зупинити вже немає кого.

Ось молодіжні комітети можуть створити соціальну базу на селі і молодь залишиться. Але є й друга сторона медалі: комітети з потужною фінансовою базою можуть стати могильниками районних комсомольських організацій. А таких райкомів у республіці не один десяток. Отже, необхідно закріпити за ними право направляти представників до цих комітетів.

Наступне. Моя думка як секретаря сільського райкому така: 1. Ми обов'язково повинні бути тільки організацією, а не рухом.

2. Відтворити вертикальні зв'язки в комсомолі.

3. Давайте вже закінчувати дебати по назві Спілки, Статуту, Програмі, а треба прийняти конкретні рішення і працювати над їх виконанням. Бо вже на 4-х пленумах тільки й говорили про поточний момент!

Звичайно ж, не можу залишити поза увагою відношення з компартією. Шановний Станіслав Іванович Гуренко, ми розуміємо ваші внутріпартійні проблеми. Та, мабуть, вже настав час повернутись до свого ідейного соратника і поділитись окрайком хліба, або хоч кинути круг для порятунку. Пам'ятайте, нам, а можливо, тоді й вам, можна потонути в цьому розбурханому морі соціальних потресів. Давайте зробимо все, щоб у нас не випадалось японське прислів'я: «Минулого вже немає, а майбутнього може не бути...»

Матеріали із конференції підготував Ю. ЯРОВИЙ.

ІТАЛІЙЦІ

Такого темпераментного, емоційного, ділового, веселого народу я ще не бачив ні в одній країні, де довелося побувати. Про себе італійці говорять так: «Ми останні серед перших і перші серед останніх». Які вони говірки, дружелюбні! Щось як почнуть розповідати, і знають же, що ми в їхньому ні бум-бум, а показують, говорять своєю мелодійною приємною мовою, про яку чоловіки так відгукуються: якщо жінка кричить, вважає, що ти в театрі оперу слухаєш. Ми погоджувалися і шкодували, що наші жінки не з Італії — хай би вже й оперу слухали, але там.

Люблять італійці зустрічі і знайомства. Про це свідчить й наша поїздка. Намагаються буденно розповідати про небуденну красу. Ближче познайомимся — краще пізнаєш і людей. У Падуї з нами ділилися своїми радощами жителі міста: їх улюблене заняття — їзда на автомобілях. Як до друзів до них ставляться. І жінки, і чоловіки.

Про особливу симпатичність італійців варто окремо сказати. Одна справа, коли по телевізору дивимся, як Катані мафію переслідують, інша, коли бачиш пресімпатичних смуглявих темнолобих дівчат — жінок. А ніжки які в них, я вам мушу сказати... Не соромляться вони божої вроди — «міні» тут переживає розквіт. Однак, не таке, як у нас носять...

Про моду. Ви знаєте, як би ми не здоганяли «іх», в цьому не

здоженемо. В них вона визначається одним — вдягають те, що зручно, що вільно. Гарне воно саме по собі якістю плюс — люди. З нашою похмурістю — хворобою сьогодення — не поміг і польський ринок, з якого через «бартер» кировоградці трошки придобалися.

Спагетті в них їдять по традиції, хоч макаронних виробів у магазинах видів з п'ятдесят. За древньою звичкою, обідаючи, заправляють страви вином. Здебільшого — червоним. У південних місцях після їжі ще й сплять, поки спека спаде.

Відпочивати люблять гуртом, але не в надто великих компаніях. Здебільшого — в ресторанах, яких стільки повсюди скрізь, що аж дивуєшся: як вони не обанкротяться?

Живуть в міру надходження доходів. Нічого зайвого, все розраховане в покупках до дрібниць. Заробляють за місяць стільки, скільки на сім'ю вистачить, утримувати дітей, платити за квартиру (будинки), їздити на одному — двох автомобілях. Як мені сказали в редакціях місцевих газет, хто не лінується, живе нормально. Безробітні? Звичайно, це проблема з проблем, особливо, коли шукаєш роботу до вподоби. Інші роботи — відкривай газету і читай — десятки оголошень — запрошень.

Ось такі вони, італійці.

Ось така вона, Італія.

Юрій ЯРОВИЙ.

ІТАЛІЙСЬКА КУХНЯ

Італійська кухня відзначається тим, що в ній широко використовуються макаронні вироби. До них подають масло, тертий сир, різноманітні приправи. Люблять італійці найрізноманітніші морські морепродукти, овочі. На відміну від нас мало використовують жири свинину. Холодні закуски завжди гострі, часто з маслинами. Чорний хліб італійці не їдять, на обід подається невелика булочка, обов'язково столове вино. Італійський десерт неможливий без сиру найрізноманітніших сортів і кави.

Пропонуємо вам кілька рецептів італійської кухні. Вибирали ми їх, орієнтуючись на наявні в наших магазинах і на наших ринках продукти.

САЛАТ СІЦІЛІЙСЬКИЙ

Яблука чистять і нарізають дрібними

кубиками. Селеру проварюють 4—5 хвилин, потім теж нарізають кубиками. Помідори очищають від шкурки і насіння і нарізають дольками. Мариновані гриби нарізають кубиками. Все це добре перемішують, заправляють перцем, сіллю, майонезом. Салат прикрашають маслинами, вареним яйцем. Продукти: яблука — 60, селера — 40, помідори — 30, гриби мариновані — 20, майонез — 40, маслини — 10, яйце — 0,5 шт., перець мелений чорний, сілі.

СУП «МІНЕСТРОН»

На тертці натирають половину жирної шинки, пісню шинку нарізають кубиками і все разом підсмажують до блідожовтого кольору разом з тонко нарізаною цибулею. Овочі дрібно нарізають,

додають базилік і лавровий лист і так само обсмажують. Шинку змішують з овочами, заливають підсолим бульйоном, кладуть почищені помідори, квасолю, горох, рис і варять на слабкому вогні 45—50 хвилин. Шинку, що залишилась, розтирають з часником і кладуть в суп перед вживанням.

Продукти: шинка жирна — 20, шинка пісна — 20, цибуля ріпчаста — 20, морква — 20, капуста білокачанна — 30, картопля — 30, бульйон — 300, помідори — 50, горох — 10, квасоля — 25, рис — 10, часник — 3, сир — 20, базилік — 2, лавровий лист, сілі.

ВІДБИВНА З ТЕЛЯТИНИ ПО-МІЛАНСЬКИ

Яйця збивають, додають олію, солять, перчать, цією сумішшю змочують від-

бивну, панірують в сухарях і твердому сирі, злегка придушують. Смажать в суміші олії та вершкового масла, взятих порівно. Гарнір — макарони і томатний соус.

Продукти: телятина — 160, яйце — 0,5 шт., сухарі — 5, сир — 5, масло вершкове — 10, олія — 10, соус — 50, сілі.

ШНИЦЕЛЬ РИМСЬКИЙ З СИРУ

Шматки сиру панірують у яйці і сухарях, обсмажують з обох боків. Подають, посипавши дрібно нарізаною зеленою цибулею і обклавши шматочками помідорів і відвареної картоплі.

Продукти: сир — 200, яйце — 0,5 шт., сухарі — 10, масло вершкове або маргарин — 10, цибуля зелена — 2, помідори — 100, картопля — 100.

Він розташований на правому березі Тібра в західній частині Рима. Владика держави — папа римський, він, єпископ Рима, шанується як «спадкоємець апостола Петра». Після свого обрання папа приймає інше ім'я за давнім звичаєм: так у Стародавньому Єгипті фараон, який зійшов на престол, теж міняв своє ім'я.

Ватикан відкривається чудовим «парадним входом» — площею святого Петра, прикрашеною гігантською колонадою. Колон тут — 284, над ними розставлені висічені з камення фігури святих. Площа веде до собору святого Петра — найбільшого в світі храму католиків. Зайшов туди — і подих перехопило: стіни багатьох

ВАТИКАН

залив палаців розмальовані художниками італійського Відродження. Наприклад, Сікстинську капелу прикрашають фрески Мікеланджело, в чотирьох за-

лах можна побачити талант Рафаеля.

У палацах розміщені апартаменти папи, кардиналів, центральні приміщення католиць-

кої церкви, бібліотека. Ватикан володіє багатьма соціальними будовами в Римі, вся його територія не лише огорожена високим кам'яним муром, а й добряче охороняється. Також він бере активну участь у діяльності багатьох міждержавних організацій: має постійних представників в ООН, ЮНЕСКО...

Історія країни в країні починається з 756 року, а в сучасному вигляді вона існує з 1929 року, відколи було укладено Латеранську угоду, де сказано й таке, що «місто Ватикан буде в усіх випадках розглядатися як територія нейтральна і недоторкана».

Нині Ватикан володіє величезними капіталами, має свої

промислові впливи в багатьох країнах — США, Швейцарії, Франції. Про те, що в СРСР нема його капіталовкладень, знають усі. Як знають і про Ватикан. Однак, згадуючи ту історію, якої нас навчили, правду про цю державу майже не знав.

Дивно було нам дізнаватися, що країна, в якій жителі один одного всі знають, має не лише багатства (це зрозуміло само собою — центр же католицизму), а навіть... залізничну станцію; колія, звичайно, з'єднана з залізницею Італії. Має і свою електростанцію, місто-державу випускає свою марку сувенірів.

На знімку: собор святого Петра у Ватикані.

ПРИГОДИ КІРОВОГРАДЦІВ В ІТАЛІЇ

З БЛОКНОТА ЖУРНАЛІСТА

Вірте О. Третьякову. Він — керівник ТОМу (віднедавна молодіжний центр став соціальною службою). Так от — він десь біля року був ініціатором поїздки в Італію... всіх бажаючих, хто захоплюється екологією. «МК» навіть два рази публікував інформацію «Хочете в Італію?». Ті, хто не полінувався почитати нашу газету і, звичайно, мудро відгукнувся на пропозицію — поїхав у місто Падую, що між Венецією і Флоренцією.

Партнер ТОМу — Товариство вільної культури «Клак». Між іншим, його діяльність дуже схожа з томівською — гуртки з вивчення іноземних мов, у тому числі й російської, танцювальні гуртки, де розучують танці народів світу, екологічні уроки проводять, для дорослих читають лекції, організовують літні табори-виїзди (О. Третьяков теж возить дітей у такий же табір у Рим). Одним словом, тут ми не були чужими.

Після приїзду нам запропонували допомогти підготувати відкриття виставки. Ми теж приїхали не з пустими руками — чого-чого, а екологічних фотоматеріалів у нас вистачало.

Виставка, до відкриття якої присвячувався і наш приїзд, вміщувала здебільшого фотодокументи, експонати типу археологічних інструментів, які ми вирощували предки екологічно чисті продукти. Цього вчать дітей працівники фірми «Клак» на уроках географії, ботаніки. Уроки цікаві й пізнавальні в усіх відношеннях: діти бачать, як вирощують овочі й фрукти в теплицях, на земельних невеличких ділянках ділівським методом, самі це роблять. Є у товариства й свій невеличкий ставок.

Що цікаво: працівники «Клаку» продовжили двадцятирічне існування цієї фірми помітили, що дітям молодших класів (початкових), та й тим,

кому дванадцять—чотирнадцять, незрозумілі такі глобальні екологічні проблеми, як наслідки Чорнобильської катастрофи — і їм починають про екологію з «маленького» — вирощення чистих продуктів, знайомства з водоймами, з природою краю. Ми теж не без цікавості слухали лекції про пагорби Еуганей, дізналися про їхнє походження і побували на них, побачили прекрасні водоспади, копанки з гарячою водою, відвідали музей природних ресурсів. Нині про пагорби дбають — тут, як і у нас, це можуть їх для вигоди використати — чи необдуманно антену вліпити на вершині, чи для будматеріалів подрібнити скелясту породу.

Нас везили і в Альпи. О, то була чарівна подорож. Уявіть собі скелясті гори з прорубаними тунелями, крутими поворотами, та такими, що коли «Фіат» мчався зі швидкістю сто сорок кілометрів на годину, то з-під колес автомобіля, який заносило від швидкої їзди і крутих поворотів, просочувався дим, а від хвилювання в одній нашій землячці аж руки тремтіли. Для італійців швидкісна їзда (як у фільмі «Спрут», пам'ятаєте?) звичайне явище, типу того, як пити за обідом червоне сухе вино.

Альпи вражали своєю оригінальністю і неповторною красою. Скелясті гострі хребти з вічними снігами тягнуться в голубе небо з північного боку Італії. Внизу — річки. Гірські, стрімкі. У горах — холодно, зуб на зуб не попадає. Внизу, жуячи апельсини, споглядали ці божі витвори — Альпи. На жаль, для нас туди часто приїздили шлях замкнений.

Ходили ми і в їхній падуїський краєзнавчий музей. Великі зали (а його директор бідакав — тісня, що значить, у наших провінційних не був!) вміщали дбайливо доглянуті експонати. У

них там усе — охайно доглянуте. Чисті вулиці, магазини, в яких блищать усе, починаючи від посмішок продавців і аж до товарів, яких у нас і не бачив. Альпи теж чисті і охайні, напевне, такі, якими їх бачив свого часу, перетинаючи. Суворов.

Про те, що Падуя зберегла не лише темперамент і емоційність, як і вся Італія ще з минулих століть, — свідчить саме місто. В ньому десь з триста тисяч населення і приблизно ж стільки власних автомобілів. У 15—17 століттях воно було величезним культурним і промисловим центром, особливо знаменитим був університет, де читали лекції Помпонації, Везалії, Галлілей.

Центр Падуї — своєрідний витвір людської фантазії: кожна будівля вражає оригінальністю, але є й спільності — майже всі тротуари знаходяться під арками. Єдине, що роз'єднує їх, — кінець чи початок вулиць, нові квартали. Церква Сант-Антоніо (13 ст.), Капелла дель Арена, фрески Джотто.

Нас нові друзі запросили в ресторан. Чисними вулицями повезли до центру міста. Там ми про історію будівель розповідали. Знають, чим люблять своє... Вийшли на площу, а там муляри, літніші сходинок — молодь. Пісні співають. Веселиться. І людей — море. Це — вулиця, де живуть люди.

А тепер про «Клак». Це Товариство вільної культури почало своє існування з маленької хитрості — років двадцять тому відкопали старий престарий і великий човен (пірогу). Ніде не знали де поставити і вирішили, що найкраще на місці старої бойні, приміщення якої з дозволу місцевої влади і зайняли.

Бойню будували в 1906 році німці аналогічно з тою, яку вони вже мали. Тут був величезний

холодильник-морозилка, виготовляли і продавали лід як додатковий продукт. У Європі бойня була третьою по величині. Перша — паризька. Нині там великий культурний центр Лавілетте. Друга бойня в Берліні — теж культурний центр, а будівлі прикрашали грецькі колони з бронзи.

1982 рік для «Клака» пам'ятний — саме тоді парк, у якому він розмістився, оголосили національною пам'яткою. Німці зробили тут штучний став, теплицю. Теплицю допомагала будувати Катерина Моравська, яку ми застали в цій фірмі. Вона — полька, вчиться в університеті, взяла академічну відпустку і рік часу живе в Італії, працює.

Ми теж лишили про себе пам'ять — добре впродували виставку. Увечері в день її відкриття по двох програмах місцевого телебачення її показували. Показали і декого з нас, кировоградців, звичайно, при цьому рекламно гарно сказали про ТОМ, завдяки якому ми туди поїхали. До речі, презентувала ТОМу відбулася і по радіо, де про Кіровоградщину, ТОМ говорилося більш ніж півгодини. Все це дякуючи президенту «Клака» сенйору Франческо Піво.

Цей худенький і маленький, середнього віку чоловік неймовірно енергійний. У нього — безліч ідей, всі їх він намагається втілювати. Бачимо, де-то вдається. Приємно, що саме з ним О. Третьяков налагодив непогані стосунки.

Про стосунки: вони є і, надіємось, розвиватимуться. Вже сьогодні є безліч пропозицій, які з собою привезли ми, семеро кировоградців: Федір Елюнос, Наталя Костенко — працівники ТОМу; Володимир Гуцу-Віденко — працівник обласної прокуратури; студент педінституту — Олександр Кривульченко, Олена Волошина, Олег Чумаченко і, звичайно, автор цих публікацій.

ВІЧНЕ місто. Не знаю, хто так сказав, але що це правда — поїдьте, переконаєтеся. Наш шлях до цієї вічності пролягав через сніги гір Апенніни. Снігу було стільки багато, що не видно навіть землі. Десятки тунелів наш експрес пролітав, а я все не міг дочекатися, коли ступлю на цю чудо-землю. Врешті ступили. Пішли.

Рим називають вічним, бо з усіх часів тут не припинялося життя. Розцвів він у епоху Відродження після знищення варварськими набігами.

РИМ

Тут збереглися пам'ятники античності, біля яких вирує двадцять століття: Колізей і Пантеон, триумфальні арки, залишки стін. В епоху відродження «вічність» прикрашали світові майстри Мікель-анджело, Рафаель, Браманте.

Сприймається все місто як святиня історії, як місто-музей з багатьма фонтанами. Такої кількості фонтанів нема ніде, так стверджують корінні жителі. Особливо вони цінують і люблять фонтан Треві, який створено ще в 1730—60 рр. І знаєте, яка вода тут, звідки і по чому вона надходить й по сьогодні? З античного водопроводу, назва якого «Вода Діви» і який провели ще в I столітті до нашої ери. Працює. Не те що наші, сучасні. Вода ж тут смачна. Фонтани утворюють щось казкове, їх і не порівняєш — такі прекрасні своєю різноманітністю.

Коли прямували до Колізею, побачили як на мотоциклах на місце пригоди поспішали карабінери (поліція). Як вони швидко мчалися і як маневрували між машинами! Ну це краще, ніж у «Спру-

ті». Тільки й того, що тут на годину карабінери раз п'ять проїжджали. Складається враження, що роботи їм вистачає. Хоч мотного разу я не бачив ні аварій, ні хуліганських вихваток, чи ще чогось подібного. Бачив я зі своїми землянами прекрасне — Рим.

Щоправда, тут мене двох циганчат зуміли «обчистити», але не знайшовши між купонами і квитанціями за взяті квиточки нічого з грошей (на карбованці ніхто й не дивився), всю вмісткість кишені чорно повернули.

У Римі нам частіше на очі траплялися дерева, хоч ті декілька парків і скверів, які ми бачили, не можуть свідчити, що тут вистає зелени. От чого вистачає — так це маленьких ресторанчиків, барів. Столики виносяться прямо надвір. За столиками не так багато й бажуючих.

Вічне місто має й вічну культуру. Тут це в 1303 році засновано університет, в якому навчаються до п'ятдесяти тисяч студентів, Рим багатий і на інститути — їх десь до тридцяти. Про багатство бібліотек свідчить те, що в них знаходяться цінні своєю рідкістю старовинні видання.

Добріше натоптавши ноги по римських тротуарах, ми врешті-решт прийшли на вокзал. Такого напханого електронікою, кіосками, барами вокзалу я навіть у фільмах не бачив. Підійшли до інформації — так заутяся вузькі-вузькі здорові телекрани. На одному з них (їх там десятки) карта світу. Лише на ній доторкнувшись легенько до позначки «Київ», як на екрані — розклад поїздів (через Загреб, Будапешт, прямий вагон). Звичайно, трошки погналися, там навіть п'ятнадцятками не треба платити, а інтерес — ще більший, ніж на ігрових автоматах. Взяли по карті Риму на пам'ять, сказали вічному місту: «до зустрічі» (хоча б по телевізору) і сіли в італійську електричку, яка через добу нас і висадила в Будапешті.

* * *

ЯКЩО Падуя була дитячою казкою, так її можна нині згадати з дому, то Венеція вкарбувалася в пам'ять невиданою казкою. Це місто, як і Рим, аважують багатовіковою карнавалів. Виросло воно з 118 піщаних островів, які з'єднані між собою безліччю містечків. Свого часу місто, яке знаходиться серед Венеціанської лагуни Адриатичного моря, іменувалося могутньою морською державою і суперничало з Генуєю.

ВЕНЕЦІЯ

Вулицями тут звуться канали. По них можете курсувати на гондолах, човнах, які сьогодні зберігають подих минулих століть. По берегах головної «вулиці» — Великого каналу знаходяться музеї.

Ми ходили вузькими вуличками і милувалися будівлями, на перших поверхах яких розміщені магазини. В основному в них — сувеніри і вироби з дорогоцінних металів. Серед сувенірів знайомі нам зріни, офіцерські погоні, значки із зображенням Леніна, наші різноманітні ручні годинники, інони минулих століть, вивезені, певно, контрабандою.

Золота у вітринах стільни, що ним можна влаштувати всі вулиці Венеції, і ходити як по суцільному дорогоцінному килиму, а тим паче Кіровограда. Якщо мова про вулиці, варто сказати — вони дуже вузькі, іноки навіть промінь сонця не пробивається. Транспорту — абсолютно ніякого. Ходити, радше побаченому пішки. Маєш гроші — замов гондолу або сідай на морський трамвай — запоретто.

Найбільшу і найкращу площу П'яцца Сан-Марко прикрашає чудо, яке не збагну як хтось сотворив — собор Сан-Марко, вибудований у 9—15 ст. Поряд, на П'яцетте знаходиться — колишній палац правителя Венеціанської республіки, де розмістився найбільший музей міста — історико-художній. Тут, як і в інших місцях, можна почути яку хочете мову. В тому числі й російську, яка стає з кожним роком рідкіснішою — поїздки до Італії за браком валюти зменшуються.

Венеція на островах — місце для відпочинку багатьох туристів. На курорт Лідо в одне єдине місце сюди можуть доставити і їхні власні автомобілі. Ціни кусаються. Хоча є і дешеві ресторани, бари, магазини. Чого нема тут — так це ніяких заводів і фабрик. Одна вода, яка підмиває під себе будинки: за останні сто років рівень моря в районі Венеції піднявся на 33 сантиметри. Для нас це нічого не значить, а от місцеві жителі схвилювані — не даремно ж кажуть, вода камінь точе. Тут же — ціле місто. Для його врятування розроблено десятки проєктів, однак, араховуючи специфіку забудови, їх втілити майже неможливо.

Жителів багатой Венеції ніхто нічим не здивує. Вони кажуть, що народилися в місті, яке живе віками. Про нього ще кажуть, що це «Перлина Адриатини». Що цю перлину зберегли, а не зруйнували Італійці, які безмежно люблять море, з якого виросло це чудо. Разом з ним і школи: венеціанська художня: Белліні, Джорджоне, Лонгі; венеціанська музична: Вілларт, Меруло, Габріелі. Кожен в італійське сім'я за належне вважає мати вихованця з всім відомого венеціанського скла, які тут почали виготовляти ще в 13 ст.

РИМ. Замок Сант-Анджело (Святого Ангела).

ПАДУЯ. Палац магістрату.

ВЕНЕЦІЯ. Характерні вулиці (канал і похідні).

БЛАГОВІСТ ДЛЯ ПАНА ХУДОЖНИКА

УРОКИ КЛАСИКИ

О madonna mia! Чи не здається вам, що колись давно-давно, коли сонце було ще зовсім юним, а річі носили дещо інші, благородніші імена, ви вже жили на землі. Мене такі почуття, воля ваша, іноді тривожать. Це особливо трапляється у травневі ночі повнолуния. І тоді я бачу місто на підвищенні, все у лимонних і апельсинових деревах, ріку і мости, гострий шпиль старої церкви, скупаної сонцем. О madonna mia! — говорю я на мові, яку ніколи не живаю у звичайному спілкуванні. Що за місто? Флоренція? Церква? Санта-Марія Новелла? Можливо я помиляюсь, але чомусь думки про цю древню і юну столицю Тоскани полонять мене у травневі ночі повнолуния. А все можна сформулювати простіше. Чи любите ви живопис? Чи любите ви полотна старих майстрів з їх гріхотом-святими постаттями, блакитними настроями і... самотністю. Якщо ні, то ви збога людина і вже нічого не допоможе спасінню вашої душі. Ні недільна школа, ні Нагорна проповідь, переказана кіровоградським свідком Іегови. Вітм, не для того, щоб моралізувати повернулася я до нашої вже позабуті рубрики «Уроки класики».

Поговоримо просто, відсторонившись від нав'язливих думок про якесь далеке місто на підвищенні і церкву в середньовічному сонці. Коли вже особливо напосідає подібне мариво, я йду до бібліотеки, що раджу зробити і вам. Я знаю, що тут в спокійному і затишному залі відділу мистецтв знайду пояснення, а чи підтвердження, що місто таке існувало, що це і є та чарівна Флоренція, яка подарувала людству майстрів Високого Відродження. І що мої ренесансні сніи травневими ночами повнолуния — правдиві сніи. Епоха Відродження... Епохою титанів назвав її Фр'дріх Енгельс. Обмаль місця не дозволяє мені розповісти вам про сади Академії, про філософські бесіди друзів Лоренцо Медічі — адже всі вони скульптори, живописці, золотих справ майстри були ще й філософами. Я можу відіслати вас до лібрарії творів посереднього художника, але першокласного біографа флорентійця Джорджо Вазарі, що залишив прийдешнім поколінням свої

«Жизнеописания наиболее знаменитых живописцев, ваятелей и зодчих». Пресвятий Боже! Але ж їх найзнаменитіших налічується сотні. І значна частина живописців і зодчих народилася у Флоренції. Що за дивний край. Мабуть, жодна епоха, жодна країна не могла б похвалитися подібною щедрістю на генії, як ця благодатна земля Тоскани. Але я прошу вас, не треба починати своє знайомство з епохою Відродження «Життєписами» Джорджо Вазарі. Спочатку прочитайте, скажімо, роман неповторного Олександра Дюма «Асканію». Не дивуйтеся! Адже герой цього роману знаменитий флорентієць, скульптор, золотих справ майстер і живописець Бенвенуто Челліні. О! Що за постать! Його життєпису немає у Джорджо Вазарі тому, що Бенвенуто сам написав книгу про своє життя.

А взагалі знайомство з творчістю великих майстрів можна розпочати з... Так, так, мені б дуже хотілося сказати з художніх музеїв. На жаль... Я не можу запропонувати вам відвідати Уффіці, наприклад. Галерея Уффіці — один з найбільших і найбагатіших музеїв світу навіть у порівнянні з німецькою старою Пінакотекою, музеєм «Метрополітен» у Нью-Йорку чи нашим Ермітажем. Вони знаходяться у Флоренції.

У відділі мистецтв бібліотеки Крупської Елла Михайлівна Янчукова запропонує вам альбом, виданий в Угорщині «Фіренца Уффіці». Обов'язково візьміть. І відкрийте ну хоча б на сторінці 68. У вас перехопить подих, запаморочиться у голові. О Сандро! Що ти робиш! Звідки взялася вона, ця фурія. Даруйте, богиня з піни морської? «Народження Венери». Боттічеллі один із тих майстрів Золотого віку, що найбільше приває мою увагу, хоч талант його, можливо, скромніший від Рафаеля, Леонардо, Мікельанджело...

Шкода, що я не можу розповісти вам, що значила Італія для наших з вами співвітчизників. Особливо у минулому столітті, коли існувало пенсіонерство і російські художники роками жили у Римі, Венеції, Флоренції.

В. ЛЕВОЧКО.

У вересні минулого року ми розповідали про жінку з Олександрії К. М. Деменко. Уже кілька років Катерина Микитівна ходить по судах, як по муках. Матеріал називався «Я звинувачую систему» і розповідалося у ньому про засідання адміністративного суду, де К. М. Деменко звинувачували в образі суду (вона назвала суд гнилим, а судді — прислужниками системи).

Історія ця продовжується. Ми вже зазначали, що не збираємось аргументувати правоту чи неправоту Катерини Микитівни ще з тих часів, коли вона перший раз подала заяву до суду, просто, сьогодні стосунки між громадянкою Деменко та судовою системою нашої області заслуговують на увагу.

Справа, про фінал якої ми вам сьогодні розповімо, почалася давно і стосується вона, власне, більше зем-

ляка Катерини Микитівни — В. М. Перухіна. Ще в 1984 році неспокійна громадянка була свідком по його справі. Перухіна тоді було засуджено, він уже відбув свій строк, і з системою воювати не збирається, прекрасно розуміючи, що лобом муру не проб'єш. Але у Катерини Микитівни зовсім інший характер. Вона впевнена, що показання її зфальсифіковані і знову звертається до суду.

На початку грудня минулого року народний суд Кіровоградського району виніс постанову, якою констатує: «Заявниця К. М. Деменко зробила заяву суду про те, що при розслідуванні кримінальної справи в 1984 році слідчим Олександрійського міського відділу внутрішніх справ Крупіним по звинуваченню Перухіна В. М. у злісному хуліганстві, вона проходила свідком. Слідчим були допущені зловживання, що тяг-

нуть за собою кримінальну відповідальність. Просила по вказаних фактах порушити кримінальну справу».

Суд вирішив матеріали для перевірки і прийняття рішення по суті направити в прокуратуру міста Олександрії. Далі справа пішла по наїждженій колії — Деменко одержала відповідь від прокурора м. Олександрії С. М. Поповича, що справа Перухіна раніше перевірялась прокуратурою УРСР і прокурор слідчого управління прокуратури республіки В. Н. Ткаченко відмовив у порушенні справи. Отож, мовляв, все нормально.

Катерина Микитівна іншої відповіді й не сподівалася, адже матеріали були передані в прокуратуру, яка підтримувала звинувачення Перухіна. Тому звернулася до облсуду. У середині березня суд виніс дивне рішення. Цитуємо: «Народний суд її заяву задовольнив і виніс ухвалу, якою повідомив прокурора по факту, як стверджувала К. М. Деменко, здійсненого по відношенню до неї злісного хуліганства». (ІІІ). Ситуація — кращої не придумаєш. Я розумію, що члени суду добре знають неспокійну Катерину Микитівну, знають і те, що скільки б вона не зверталася зі своїми заявами і скаргами, знов і знов одержить ту ж саму відповідь. Розумію й те, що їм страшенно набридла уся ця гра, але Боже мій, не настільки ж, щоб очі богині справедливості Феміди не зав'язати, а буквально зацементувати, щоб вона аж так нічого не бачила.

Катерина Микитівна намагалася той цемент хоч трохи зколупнути, довести, що мова йде зовсім про інше. Але її ніхто не хотів слухати, а спроби ці ще й розцінили як неповагу до суду, за що її вирішено було притягнути до відповідальності.

Сонячним ранком 29 березня К. М. Деменко разом із своїми свідками Т. І. Юдинцевою та Є. І. Іщенко з'явилися в облсуд. Слухання було призначене на 9.30, але жінкам довелося чекати до 11-ої. Раптом з'явився міліціонер і чоловік в цивільному.

Із скарги в редакцію Є. І. Іщенко та Т. І. Юдинцевої: «Після 11-ої години почали слухати справу Деменко в кабінеті заступника голови облсуду. Коли колегія попросила нас вийти, так як вони радитимуться, нас пропустили в коридор, а Деменко міліціонер і чоловік в цивільному забрали. Ми чули як Деменко заявила протест, вона вимагала, щоб їй пред'явили підставу арешту... Коли ми з Юдинцевою стояли біля дверей і слухали, чоловік у цивільному відкрив двері і заявив: «Бабуля отвали от двері, а то дам по голові і мозги вилетять».

Катерину Микитівну арештували за ухвалою народного судді С. Д. Должикова. Одразу ж після арешту непримиренна Деменко оголосила голодування. До того ж, в Олександрії, в зачиненій квартирі залишилася хвора 96-річна мати...

По цьому факту заступник прокурора області М. Ф. Потопальський виносив протест.

— Ми вважаємо, — говорить Микола Федорович, — що підстав для такої ухвали не було, суд не допустив захисника, не вислухав свідків, до того ж на ухвалу мало б вплинути, що К. М. Деменко доглядає хвору, стару матір.

Заступник голови обласного суду В. І. Телеганенко протест відхилив.

Катерина Микитівна відбула свої 15 діб (думаю, служителі Феміди із зацементованими очима жалкують, що більш довгий строк арешту за образу суду не передбачено) і знову постало питання: а як же касаційна скарга по справі Перухіна? Знову починати все спочатку?

Минулого разу, після нашої статті про справу Деменко, заступник голови обласного суду В. І. Телеганенко, відповідаючи, зазначив, що редакції не слід ставати на бік людини, що ображає суд. Але, мабуть, суть тут не в особистості Катерини Максимівни, а в самій судовій системі, яка вже давно відстає від життя. На ній лежить, і ніяк не зчистимо його, наліт права «а ля Сталін», коли найвищим законом було беззаконня. Не раз доводилось зустрічатися з тим, що коли позивач з чимось не згоден після суду і скаржиться, а у справі нема явних порушень (справи ж бувають складні, де все переплетено і переплутано), то якоїсь відповіді, яка могла б задовольнити, не одержить — їх будуть посилати, але зміст відповіді один: усе правильно, все законно.

То, може, вже пора очі Феміди зав'язати хустиною, чи стрічкою, як годиться, і відшкребти з них правовий цемент?

С. ОРЕЛ.

реклама

Кіровоградський завод «Жовтень»

МАЄ МОЖЛИВІСТЬ РЕАЛІЗУВАТИ:

ПОКРИВАЛА для покриття вантажів на автомобілях розміром:

3 м х 6 м
3 м х 4 м

а також має можливість виконувати замовлення на ПОШИТТЯ ПОКРИВАЛ інших розмірів.

НАША АДРЕСА: 316030, м. Кіровоград, вул. Олександрійська, 15, завод «Жовтень».

ЧИСТА ВОДА КУЛЬТУРИ

У будинку культури виробничого об'єднання «Радій» відбувся огляд-конкурс колективів художньої самодіяльності виробничих підрозділів — цехів, відділів і служб. Взяли участь 16 трудових колективів, всього близько 400 виконавців. Провідні місця в репертуарі зайняли теми героїзму радянського народу у Великій Вітчизняній війні, дружби і солідарності між народами, боротьби за мир і відвернення загрози війни. У програмі — художнє читання, українські народні пісні і танці. Звучали й пісні радянських композиторів.

Призові місця розподілені в такому порядку: перше місце поділили колективи цеху № 15 і служби забезпечення, друге місце — цеху № 3 і відділу головного технолога, третє місце — цеху № 28 і технічних служб. Згадані колективи одержали відповідні дипломи і грошові премії. Почесними грамотами нагороджені колективи цехів №№ 2 і 6 та ділянки № 13. Порадувала журі і присутніх багатожанрова програма колективів дошкільних установ: дитсадків №№ 61, 65 і 52. Вони нагороджені дипломами і грошовими преміями. Гучними оплесками нагороджували присутні виконавці Володимира Хар-

ченка, Марію Соколову, Валентину Башкирову, Любов Євгенівну, Валентину Медведик, Петра Барабаша, Антоніну Доценко, Людмилу і Василя Старшинових і ін. Слід відзначити високу культуру і майстерність виконання самодіяльних митців: Алли Тернавської, Олександра Крадожона, Олени Полімонові, Марії Полупенко, Тетяни Довбиш, Світлани Колтовської, Світлани Петрухи, Тетяни Закірової, Ольги Салтикової і ін. Полонили глядачів технічна майстерність аматорів-танцюристів і розмаїття мальовничих костюмів.

При цьому не можна не сказати про копійку організаторську роботу профкому об'єднання (А. О. Молодченко), голів профкомів виробничих підрозділів Світлани Ракитіної, Надії Катан, Марії Тужинської, Олени Черчел, Валентини Зозулі, Лії Різницької, Наталії Єлисеєвої, Олени Тарасенко.

Не стояли осторонь і комсомольські організації. Адже значна частина аматорів сцени — комсомольці і молодь. То й не замудлюється на заводі джерело, з якого витікає чиста вода національної культури.

Р. ДАЙДАКУЛОВ,
громадський кореспондент.
м. Кіровоград.

ВІД БЕРЕГІНІ НАРОДНИХ СКАРБІВ

26-ГО травня 1991 року о 12 годині дня на центральній площі ім. С. М. Кірова в обласному центрі передбачається за стародавнім слов'янським обрядом влаштувати «Зелені свята». Ми зустрілися із автором сценарію і постановником обрядів, заслуженим діячем мистецтв УРСР **І. В. КАЗНАДІЄМ.**

КОР.: Насамперед, хто така Берегиня?
І. К.: За відомостями і першоджерелами двох інститутів етнографії ім. Мінлухо-Маклая у Москві та ім. М. Т. Рильського у Києві Берегиня — Матінка-Земля! Пізніше Берегиню назвали зимники запорізьких козаків, ще пізніше — світлицю у будинку зимівника, ще пізніше — скриню, де зберігався увесь скарб. Прообраз Берегині і стане основою відродження Зелених свят у нашому місті!

КОР.: Чи не забагато свят на травень?
І. К.: Сивої давнини, дохристиянського періоду, Зелені свята були єдиними весняно-літніми найважливішими обрядами у древніх слов'ян, на стрічі весни і літа. Усю весну наші прашури садили ліси, сади та гаї по урвищах, озеленювали вулиці (якщо вони були на хуторах), обсаджували зимники, обійстя, сімейну царину, яку пізніше називали садибою. Прикрашали світлицю пахучим різноkwіттям та різнотрав'ям: любистком, м'ятою, осокою, чебрецем, очеретом. Свята Івана Купала ще не було. В похристиянський період Зелені свята справлялися через сім тижнів після Пасхи. Цього року Пасха рання — 7 квітня. Зеленим святам випадає бути 26-го травня. Перенасичено? Однак предки ще не відали про наші сучасні красні да-ти.

КОР.: Чому «Зелені свята», а не «Зелене свято»?

І. К.: Вся таїна у їх семитижневому приготуванні. Мудрі прашури нічого не робили не подумавши. Зелені свята відзначалися всіма слов'янськими народами Європи. У росіян його називали Семик, у білорусів — трійця, українці оспівали «Зеленими святами», «Русалчиною неді-

лею», у четвер перед святами був «Русалчин Великдень». Образ Русалки мав значення вологи, води, дощу, русалок не боялись, їм уклонялись, обряд тривав тижнями.

КОР.: А відродження його обрядів — лише день?

І. К.: Ні, ми просимо усі мікрорайони прибути до нас на семінар, де ми вручимо кожному мікрорайону сценарій зеленого околичного свята, по якому вони можуть проводити обряди в п'ятницю, суботу чи в неділю вранці.

КОР.: Отже, знову сценарій, значить кимось (вами!) придумано, написано, а відтак — нав'язано.

І. К.: Не поспішайте! У багатьох усних переказах учасники пам'ятають лише, що «було весело!» А літописи збирачів народного фольклору зберігають навіть план проведення Зелених свят по днях:

- клечання стрічками та завивання вінками празникового явора на узліссі або на житньому полі;
- вибори і вшанування дівчини-Тополі;
- вибори і прикрашання молодої русалки;
- водіння куща, водіння явора;
- освячення нової криниці;
- пригощання смаженою яєчною;
- виконання обрядових пісень і повір'їв;

хороводи навколо персонажів свята.

КОР.: Все це ми зможемо побачити у неділю, 26-го травня о 12.00 на площі?

І. К.: У місті з 300-тисячним населенням у святі повинні взяти участь більше 500 танцюристів і стільки співачів. Зелені свята породили самого Івана Купалу у липні, а раніше це було одне свято. Отже, для відродження потрібна і постановча група, і сценарій, і виконавці. А з роками, будемо сподіватися, свято стане народною потребою, традицією, як у наших предків.

І. МАКСИМЕЦЬ.

ФЕЯ ЖИВЕ У МОСКВІ

Чи існують у наш час казкові принцеси та чарівники і феї? Ви скажете, що ні. Але любителі популярної музики з вами не згодні. Є у нас на естраді і «Маленький принц», є і справжня «Фея».

Ви вже здогадалися, що мова піде про популярну московську групу «Фея» та її солістку Світлану Разіну.

Світлана народилась 23 липня 1964 року у Моск-

ві і з дитячих років полюбила мистецтво. Мріяла бути кіноактрисою, після — оперною співачкою, бачила себе виконавицею провідних партій у операх Кальмана і Штрауса, мріяла виступати у естрадних програмах разом із Пугачовою. І її мрії не так вже далекі від дійсності. Світлана співала у великому дитячому хорі Держтелерадіо, навчалась у школі народної музики і танців. Але після школи,

коли виникло питання вибору життєвого шляху, про музичну кар'єру вона навіть якось не думала. Вважала все це дитячим захопленням і... вступила до Московського авіаційно-технологічного інституту ім. Ціолковського. Але й там її тягнуло у світ мистецтва. У вільний від навчання час співала і грала у студентській центрі-групі. Коли стала інженером, почала опановувати бас-гітару, а під час обід-

ніх перерв продовжувала співати і грати на губній гармошці, викликаючи посмішки співробітників і незадоволення керівництва. Як кажуть люди, про що довго мрієш — те неодмінно здійсниться. Так сталося і з Разіною. Одного разу вона просто йшла вулицею і зовсім випадково познайомилася з чоловіком середніх років, котрий, як виявилось далі, був зв'язаний з композитором Андрієм Литягініним.

Через кілька днів Світлана зустрілася з ним і незабаром стала солісткою нової московської групи «Міраж», яка швидкими темпами набувала популярності. У березні 1986 року був записаний перший альбом групи «Зірки чекають на нас» і почалися гастролі по країні. Нарешті мрія Разіної здійснилась — вона стала естрадною співачкою. Як Джон Леннон випустив свій перший сольний альбом, що залишаючись у «Бітлз», так і Світлана Разіна зробила перші самостійні кроки на великій естраді у складі «Міражу». У листопаді 1988 року класичний групи Рома Жуков записує свій сольний альбом «Перший сніг», дві пісні у якому («Мій шлях» та «Вечір») виконала Світлана. Альбом був популярним серед молоді. Світлані заманулося не просто співати чужі пісні, а відстоювати в музиці свої ідеї і почуття, свої мрії. Разом з поетом Валерієм Соколовим вона вирішує вийти з «Міражу» і створити свою власну групу. Так на початку 1989 року з'явилась «Фея».

У серпні минулого року у «Фей» вийшов дебютний альбом «Наша музика», в якому музика стала більш вибуховою, з часто змінюваним ритмом. Пісні з цього альбому відповідають справжньому образу «Фей»: ліричні по тексту і в той же час рішучі і темпераментні. Вони відкривають шлях у те краще, що чекає нас десь там, в доброму казковому світі, який кожен з нас рано чи пізно відкриє для себе. Недавно з'явився другий альбом групи «Мій вітер», а зараз Світлана Разіна і «Фея» продовжують роботу над новими композиціями в улюбленому стилі «диско», як на російській, так і на англійській мовах. Пісні стануть складнішими, в них увійдуть елементи брейку і навіть джазу. Різні збої ритму допоможуть танцюристам групи показати усе, на що вони здатні. «Моя мета, — вважає

люди, слухаючи наші пісні, забували про сімейні складності, про життєві труднощі і згадували про свої мрії, ми бажаємо дарувати людям радість та добрий настрій», — говорять учасники групи.

«Фея», звичайно, не тільки Світлана Разіна (вокал) та Валерій Соколов (художній керівник), а й Андрій Козедуб (клавішні), Микола Юров (гітара), Дмитро Морозов (ударні). Крім того, є ще й танцювальне тріо у складі Вадима Ігнат'єва, Микити Коробова та їх керівника Олександра Сизова, яке супроводжує всі виступи «Фей», перетворюючи їх у яскраве шоу. Недавно у групу прийшла ще одна солістка Інна Смирнова, яка підспівує Світлані, танцює, а також готує власну програму.

У серпні минулого року у «Фей» вийшов дебютний альбом «Наша музика», в якому музика стала більш вибуховою, з часто змінюваним ритмом. Пісні з цього альбому відповідають справжньому образу «Фей»: ліричні по тексту і в той же час рішучі і темпераментні. Вони відкривають шлях у те краще, що чекає нас десь там, в доброму казковому світі, який кожен з нас рано чи пізно відкриє для себе. Недавно з'явився другий альбом групи «Мій вітер», а зараз Світлана Разіна і «Фея» продовжують роботу над новими композиціями в улюбленому стилі «диско», як на російській, так і на англійській мовах. Пісні стануть складнішими, в них увійдуть елементи брейку і навіть джазу. Різні збої ритму допоможуть танцюристам групи показати усе, на що вони здатні. «Моя мета, — вважає

Світлана, — з допомогою пісень навчити молоді танцювати по-справжньому красиво, розвинути у глядачів культуру танцю...».

У вільний від творчої праці час, якого не так уже й багато, Світлана любить їздити на машині (за кермом), читати книги: історичні, сатиричні і, звичайно, казки, любить розважатися зі своєю білою, у міру лагідною і пустотливою Майкою, бігати за нею по квартирі. Серед спортивних захоплень — бадмінтон та азартні ігри. Серед улюблених фільмів — американські комедії, стрічки з елементами містики, а також мультфільм «Як жабеня батька шукало». Улюблена книга — «Дванадцять стільців». Є в неї кілька бажань: побувати у Австралії, тому що там живуть кенгуру, і в Швеції, де живуть учасники її улюбленої групи «АББА». Крім того вона дуже хоче знятися у фільмі — музично-пригодницькому бойовику на рівні американського кіно. Але щоб вона була одним із сценаристів і сценарій був би написаний за мотивами її цікавих снів, яких, окрім неї, поки що ніхто не бачив. Із сучасних виконавців перевагу віддає Саманті Фокс, Мадонні та Майклу Джексонові. Улюблені страви — смажені кабачки та ананаси, кольори — блакитний і рожевий. У найближчих планах — писати хороші пісні для добрих людей. Зріст 170 см, розмір взуття — 37, ...та що там казати — звичайнісінька собі земна фея із Москви.

Д. ТКАЧЕНКО.

**З російської переклав
В. ЯВОРСЬКИЙ.**

Наша адреса: м. Олександрія, вул.
Нагорна, 104, СПТУ № 7.
Телефони: 2-83 42, 2-83 43.

15

3 27 травня
по 2 червня

понеділок

27 ТРАВНЯ

▲ УТ
16.00 — Новини. 16.10 — Для дітей. «До, мі, соль». 16.40 — На допомогу школі. Історія України. 17.10 — Концерт. 17.40 — Телефільм «Два слова в листі». 18.30 — «ДЕНЬ ЗА ДНЕМ» (Кіровоград). 18.50 — Документальний фільм. (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — «ЗАПЛАНОВАНИ ЗУСТРІЧІ». НА ПРЯМОМУ З'ЯЗКУ — КІРОВОГРАДСЬКА МІЛІЦІЯ. ТЕЛЕФОНІ. СТУДІЯ 24-34-21. 22.00 — «Муз. фільм. «Ранок туманний». 21.45 — Худ. фільм із субтитрами «Унікод за мільйон». 23.00 — Вечірній вісник. 23.30 — Нічний телезал. Фільм-опера «Ріголетто».

▲ ЦІ (І програма)
16.50 — Мультифільм. 17.00 — Свято частіви. 17.30 — Дитяча година. 3 урочком французької мови. 18.30 — «Меридіан». Міжнародні новини. 18.45 — За законами ринку. 19.15 — «Контакт». Економічний огляд. 19.30 — Мультифільм. 19.40 — Концерт. 20.00 — Хто є хто. Представляємо кандидатів на пост президента РРФСР. 21.00 — Час. 21.45 — «Позиція». Зустрічі з Гремом Гріном. Ведучий — Г. Боровик. 22.55 — «Наш гість» — гітарист М.П. Юмозе. 23.10 — «Телескоп». 0.25 — ТСН.

▲ УТ (ІІ програма)
13.15 — Вісті. 13.30 — «Осінь мого дитинства». Художній телефільм. 14.45 — «Планета». Міжнародна програма. 17.00 — Щоденник з'їду. 17.15 — Невідома Росія. «Російський меценат Козанов». 17.45 — Телемарафон

«Афганістан — наша пам'ять і біль». 19.00 «Вертикаль». Прем'єра документального телефільму «Обличчям на обличчя з Анаром» 19.50 — Колам. 20.00 — «На нів'єсній хвилі». Інформаційний випуск. 20.15 — Вечірня казка. 20.30 — Футбольний огляд. 21.00 — Час. (3 сурдоперекладом). 21.45 — Майстри гумору. П. Глазовий. 22.45 — Телефільм «Батюшка». 23.15 — Музичний фільм «Ательє». 23.45 — На сесії Верховної Ради СРСР.

вівторок

28 ТРАВНЯ

▲ УТ
7.30 — Відеоблок «Ранкова мозаїка». 9.00 — Доброго вам здоров'я. Відповіді на листи телеглядачів. 9.30 — Художній фільм із субтитрами «Вілла «Орхідея». 11.00 — Все про кіно. 16.00 — Новини. 16.15 — Для дітей. «Чиста криниця». 16.40 — Телефільм «Де Ломкін ховає золото». 17.10 — Музичний фільм «Ритми полум'яної душі». 18.00 — Програма фільмів студії України. 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — «Хто ми...» Громадсько-політичний відеотиміве-вник. Частина перша. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — А. Онеггер. Симфонія № 2. 21.30 — «Хто ми...» Частина друга. 22.30 — Вечірній вісник. 23.00 — «Інтершанс-91». Музична програма. 0.00 — Нічний телезал. Художній фільм «Гамлет Щигровського повіту».

▲ ЦІ (І програма)
6.30 — «Ранок». 9.00 — «Актуальний репортаж». 9.20 — В. Рєпутін. «Рудольф». Фільм-вистава. 10.35 — Мультифільм. 11.00 — Дитяча година. 3 уроком французької мови. 12.00 — ТСН. 12.15 — «Позиція». Зустрічі з Гремом Гріном. Ведучий — Г. Боровик. 13.25 — Грас Л. Берман. (Фортепіано). 14.30 — Документальний фільм. 15.00 — ТСН. 15.15 — «Державний нордон». Художній телефільм. Фільм 5.2 серія. 16.25 — «Світ захоплених». Авто. 16.40 — «Разом з чемпіонами». 16.55 — Прем'єра документального фільму «Служба танка». 17.45 — «Дитячий музичний клуб». 18.30 — «Меридіан». Міжнародні новини. 18.45 — «Діти Цінавалі». 19.35 — М. Пейко. Квінтет — варіація. 19.50 — Прем'єра короткометражних художніх телефільмів. 21.00 — Час. 21.45 — «ВІД» представляє: «Поле чудес». 22.40 — Театр ТБ. 0.10 — ТСН.

▲ УТ (ІІ програма)
17.15 — Грані. Художньо-публіцистична програма. 18.15 — «Бригада

«С». «Ласково просимо в заборонену зону». 19.00 — И.С. Бах. «Селянська кантата». 19.30 — Ритмічна гімнастика. 20.00 — «На нів'єсній хвилі». Інформаційний випуск. 20.15 — Вечірня казка. 20.30 — Теніс. Відкритий чемпіонат Франції. 21.00 — Час. (3 сурдоперекладом). 21.45 — «Альфа і омега». Науково-пізнавальна програма. 22.30 — Художній телефільм «На припони біля злітної смуги». 23.45 — На сесії Верховної Ради СРСР.

середа

29 ТРАВНЯ

▲ УТ
7.30 — Відеоблок «Ранкова мозаїка». 9.00 — До уваги шкіл. Випускний екзамен з української та російської мов. 9.15 — Художній фільм «Унікод за мільйон». 10.35 — Надвечір'я. Віч-на-віч. Народний артист СРСР А. Солов'яненко. 16.00 — Новини. 16.15 — Сонячне коло. 16.45 — День за днем». (Кіровоград). 17.05 — Фільм-опера «Кошій Безсмертний». 18.10 — Документальні фільми. 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — «Заплановані зустрічі». (Кіровоград). 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — Т. Г. Шевченко. «Назар Стодоля». Вистава чернівецького драматичного театру ім. О. Кобилянської. 23.00 — Вечірній вісник. 23.30 — Валерій Леонтьєв у фільмі «Я з тобою не прощаюсь». 0.00 — Нічний телезал. Художній телефільм «Джек Восьмьоркін — американець». 1 серія.

▲ ЦІ (І програма)
6.30 — «Ранок». 9.00 — «Діловий кур'єр». 9.20 — «Пірует» із Сєвєрдовська. Музична програма. 10.05 — Дитячий музичний клуб. 10.50 — Короткометражні художні телефільми. 12.00 — ТСН. 12.15 — Театр ТБ. 15.00 — ТСН. 15.15 — «Ідеальний пейзаж у пустелі». Художній телефільм. 16.20 — «Світ захоплених». Домком. 16.35 — Концерт ансамблю російських народних інструментів «Калинка». 16.55 — Дитяча година. 3 уроком англійської мови. 17.55 — «9 студія». 18.55 — Мультифільм. 19.30 — Концерт. 20.00 — «Хто є хто. Представляємо кандидатів на пост президента РРФСР. 21.00 — Час. 21.45 — Теніс. Відкритий чемпіонат Франції. 22.05 — Футбол. Кубок європейських чемпіонів. Фінал. «Марсель» (Франція). «Црвена звезда» (Югославія). У перерві — теніс. 00.00 — ТСН. 0.15 — «Європа пліс».

▲ УТ (ІІ програма)
15.15 — «Манера». Етика поведінки. 17.00 — «Самагарт». Молоді поети Самари. 17.20 — «Музиканти — дітям Чорнобиля». Концерт. Частина 1. 18.05 — «Положення в чужій країні». Телефільм. 18.15 — «Кут правди і Ямського поля». «Слово Олександра Солжениціна». 18.45 — Лона преси. 19.00 — Футбол. Відбірковий матч чемпіонату Європи. Збірна СРСР — збірна Кіпру. 19.45 — «На нів'єсній хвилі». Інформаційний випуск. 20.00 — Вечірня казка. 20.35 — «Срібні струни». Музична програма. 21.00 — Час. (3 сурдоперекладом). 21.45 — На сесії Верховної Ради СРСР. 22.45 — Кінофільм «Паралелі Новгород-Сіверського». 23.00 — Художній фільм «Паризька драма».

четвер

30 ТРАВНЯ

▲ УТ
7.30 — Відеоблок «Ранкова мозаїка». 9.00 — Для дітей. «Канал «Д». 10.30 — Відлучна телемарафону «Дзвони Чорнобиля». 11.30 Т. Г. Шевченко. «Назар Стодоля». Вистава. 16.00 — Новини. 16.10 — Для дітей. «Веселка». 16.40 — Республіканська фізико-математична школа. 17.10 — Музичний фільм «Гласом моїм». 18.10 — «Закон і ми». (Кіровоград). 18.30 — Циркова програма. 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — Телепрес-клуб «Зворотний зв'язок». «Народне слово»: перші кроки. Телефони: 22.04-18. 20.35 — Реклама. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — Концерт групи «Новий день». 21.30 — Молодіжна студія «Гарт». В перерві — новини. 23.45 — Нічний телезал. Художній телефільм «Джек Восьмьоркін — американець». 2 серія.

▲ ЦІ (І програма)
6.30 — «Ранок». 9.00 — За зведенням МВС. 9.20 — Футбол. Відбірковий матч чемпіонату Європи. Збірна СРСР — збірна Кіпру. 2 тайм. 10.10 — «Разом з чемпіонами». 10.25 — Мультифільм. 10.35 — «Партизанською стежкою Гайдара». Документальний телефільм. 11.00 — Дитяча година. 3 уроком англійської мови. 12.00 — ТСН. 12.15 — Футбол. Кубок європейських чемпіонів. Фінал. «Марсель» (Франція). «Црвена звезда» (Югославія). 15.00 — ТСН. 15.15 — «Світ захоплених». Друзі наші, коти. 16.40 — Мама, тато і я. 17.10 — «Хмари нашого дитинства». Документальний телефільм. 18.10 — «Рококо». 18.30 — «Меридіан». Міжнародні новини. 18.45 — ...До 16 і старші. 19.30 — Виступ лауреата всеросійського телерадіокурсів «Голоси Росії» вокального тріо — «Релікт». 19.50 — Прем'єра художнього телефільму «Постріл у стегу». 21.00 — Час. 21.45 — За зведенням МВС. 22.00 — «Музика в ефірі». 0.00 — «Під знаком «Пі». У перерві — 0.45 — ТСН.

▲ УТ (ІІ програма)
8.00 — Гімнастика. 8.15 — Прем'єра документального фільму «Випадок з практики». 8.40 —

1, 2 і 3 червня в залі Кіровоградської філармонії — концерти Державного Красноярського ансамблю танцю Сибіру.
Початок концертів — о 19.00.
ДИРЕКЦІЯ.

Співає Н. Чепрага. 9.05 — Фільм — дітям. «Заповіт старого майстра». 3 серія. 10.10 — Концерт за участю В. Туманяна. 10.50 — Мультифільм. 11.00 «Храм у Отраді». Передача з Волгограда. 11.30 — 13.30 — Програма телебачення Росії. 13.30 — «Ця чоловіча дружба». Художній телефільм. 14.35 — «Лонго май — живи довго». Передача 1. 15.10 — «На екрані служба 01». 17.00 — Грані. Художньо-публіцистична програма. 18.05 — Запитання. В. Познер «Розмови за простотою». 19.00 — Музичний телебачення. Творче об'єднання «Республіка» представляє. 20.00 — «На нів'єсній хвилі». Інформаційний випуск. 20.15 — Вечірня казка. 20.30 — Теніс. Відкритий чемпіонат Франції. 21.00 — Час. (3 сурдоперекладом). 21.45 — Знайте: театр ім. Ленради в Києві. 22.25 — І. Українка. «Бояриня». Вистава. 23.45 — «Децю з губерньського життя». Художній телефільм.

п'ятниця

31 ТРАВНЯ

▲ УТ
7.30 — Відеоблок «Ранкова мозаїка». 9.00 — «Кіт-місто». Телевистава. 10.05 — Музичний фільм «Життя в танці». 16.00 — Новини. 16.15 — Для дітей. «Джерельце». 17.00 — Телефільм «У небо на колесі». 17.30 — Пісні Слобожанщини. 18.00 — Телефільм. 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — До всесвітнього дня боротьби з палінням. Візит до лікаря. 19.45 — «Земля моя». Сільськогосподарське забруднення Дніпра. 20.30 — «День за днем». (Кіровоград). 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — Чемпіонат СРСР за плавання серед ветеранів за участю зарубіжних спортсменів. 21.30 — Все про кіно. 22.45 — Вечірній вісник. 23.15 — Нічний телезал. Художній телефільм «Джек Восьмьоркін — американець». 3 серія.

▲ ЦІ (І програма)
6.30 — «Ранок». 9.00 — Г. Телеман. Сюїта Сі-бемоль мажор. 9.30 — «Ми вийшли із блокадних днів». Документальний телефільм. 10.10 — ...До 16 і старші. 10.55 — «Постріл у стегу». Художній телефільм. 12.00 — ТСН. 12.15 — Кінопанорама. 15.00 — ТСН. 15.15 — «Зимівля на Студеній». Художній телефільм. 16.25 — «Світ захоплених». Увага: знімаю. 16.40 — Концерт ансамблю російської пісні. 17.05 — Вам, ветерани. 18.30 — «Меридіан». Міжнародні новини. 18.45 — Мультифільм. 19.20 — Концерт. 20.00 — Хто є хто. Представляємо кандидатів на пост президента РРФСР. 21.00 — Час. 21.45 — «ВІД» представляє: «Діло». «Шоу-бізнес». «Молодобо». МТВ. 0.00 — ТСН. 0.15 — Джозеф портрети.

▲ УТ (ІІ програма)
8.00 — Гімнастика. 8.15 — Прем'єра документального телефільму «Хадія». 9.10 — Фільм — дітям. «Заповіт старого майстра». 4 серія. 10.15 — Музичний телебачення. «Запрошення до концерту». 11.15 — Мультифільм. 11.30 — «Гомо советікус. Росіяни пішли». Документальний фільм. 12.00 — Місці СРСР — місці Америки. Конкурси. 13.30 — «Кохання не прощає». Художній телефільм. 14.35 — «Ленінградські акварелі». Співає О. Доль-

Загублений студентський квиток № 891503084, виданий Кіровоградським Інститутом сільськогосподарського будівництва О. В. ВЕРЕМІЯЧУКУ, вважати недійсним.

ський. 15.05 — «Лонго май — живи довго». Передача 2. 17.00 — Тема з варіаціями. Клуб «На обочині». 17.30 — Музиканти — дітям Чорнобиля. Частина 2. 18.15 — Діалоги. А. Бітов і Р. Габрієль. 19.00 — Арена. 19.45 — Спорт для всіх. 20.00 — «На нів'єсній хвилі». Інформаційний випуск. 20.15 — Вечірня казка. 20.30 — Теніс. Відкритий чемпіонат Франції. 21.00 — Час. (3 сурдоперекладом). 21.45 — «Посмішки Нечипорівки». Музичний фільм. 23.00 — І. Карпенко-Карий. «Сто тисяч». Телефільм-вистава. 1 серія.

субота

1 ЧЕРВНЯ

▲ УТ
7.30 — Музичний фільм «Купалинка». 8.00 — Ритмічна гімнастика. 8.20 — Телефільм «Зачаровані життями». 8.20 — «У неділю вранці». Інформаційно-музична програма. 9.20 — Новини. 9.35 — Художній фільм «Червоний наміт». 10.50 — Музичний фільм «Манускрипт». 11.55 — «Поверне ім'я». Ф. Кричевський. 12.45 — Музичний фільм «Сестрички Спрідес». 13.15 — Новини. 13.30 — «Куніурік і Ко». Розважальна передача для дітей. 14.30 — «Село і люди». 15.15 — «Ви нам писали». Музична передача за листами глядачів. 16.00 «Служба солдатська». 17.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Аратат» — «Динамо» (Київ). В перерві та по закінченні — теле-спортарена. 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — «Золоті ворота». Круглий стіл учасників міжнародної конференції, присвяченої 500-річчю українського козацтва. 20.30 — 3 телетайпу МВС України. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Металург» — «Динамо» (Москва). 2 тайм. 21.45 — Художній фільм «Ярослав Мудрий». 2 серія. 22.50 — Вечірній вісник. 23.20 — «Нічний телезал». Співає Р. Кириченко.

▲ ЦІ (І програма)
6.30 — «Віра». Документальний фільм. 6.50 — Мультифільм. 7.30 — Ритмічна гімнастика. 8.00 — ТСН. 8.15 — Ранкова розважальна програма. 8.45 — Усі люблять цирк. 9.30 — Виступ фольклорного тріо «Дзвони російські». 9.45 — Італійські сюжети. 10.35 — Ранкова зоря. 11.35 — Фільм режисера Г. Натансона. «Ще раз про кохання». 13.10 — «Земля — наш спільний дім». Телефотоконкурс. 13.15 — Зустріч у концертній студії Останкіно з письменником А. Прохановим. 14.30 — Рух без небезпек. 15.00 — ТСН. 15.15 — Таланти і поклонники. 16.15 Сюїта з балету С. Прокоф'єва «Попелюшка». 16.55 — Хвилини поезії. 17.00 — Прем'єра багатосерійного мультифільму «Бджола Майя». 1 серія. 17.35 — Міжнародна панорама. 18.20 — Прем'єра художнього телефільму «Вічний чоловік». 1 і 2 серії. 21.00 Час. 21.45 — КВН-91. 23.45 — ТСН. 23.55 — «До і після опівночі».

▲ УТ (ІІ програма)
8.00 — Гімнастика. 8.15 — «Здоров'я». (3 сурдоперекладом). 8.45 — Мультифільм. 9.00 — «У світі тварин». (3 сурдоперекладом). 10.30 — Відеонал «Співдружність». До дня захисту дітей. 11.30 — Програма телебачення Росії. Відеонал «Плюс однадиця». 13.30 — Відеонал «Співдружність». 15.00 — Кіносерпантин. Частина 1. 17.00 — «Новочернаський альбом». 17.40 — Г. Бяланов. Прошу слова. 17.55 — «Навіоло сміху». 1 частина. (Повтор від 13 травня). 19.00 — Кіносерпантин. Частина 2. 20.00 — «На нів'єсній хвилі». Інформаційний випуск. 20.15 — Вечірня казка. 20.30 — Кіносерпантин. Частина 3. 21.00 — Час. (3 сурдоперек-

ладом). 21.45 — «Кітська панорама». Публіцистично-музична програма. 22.45 — І. Карпенко-Карий. «Сто тисяч». Телефільм-вистава. 2 серія. 23.45 — Теніс. Відкритий чемпіонат Франції. 0.15 — «Я тебе ненавиджу». Художній телефільм.

неділя

2 ЧЕРВНЯ

▲ УТ
7.30 — Ритмічна гімнастика. 7.50 — Телефільм «Зачаровані життями». 8.20 — «У неділю вранці». Інформаційно-музична програма. 9.20 — Новини. 9.35 — Художній фільм «Червоний наміт». 10.50 — Музичний фільм «Манускрипт». 11.55 — «Поверне ім'я». Ф. Кричевський. 12.45 — Музичний фільм «Сестрички Спрідес». 13.15 — Новини. 13.30 — «Куніурік і Ко». Розважальна передача для дітей. 14.30 — «Село і люди». 15.15 — «Ви нам писали». Музична передача за листами глядачів. 16.00 «Служба солдатська». 17.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Аратат» — «Динамо» (Київ). В перерві та по закінченні — теле-спортарена. 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — «Золоті ворота». Круглий стіл учасників міжнародної конференції, присвяченої 500-річчю українського козацтва. 20.30 — 3 телетайпу МВС України. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Металург» — «Динамо» (Москва). 2 тайм. 21.45 — Художній фільм «Ярослав Мудрий». 2 серія. 22.50 — Вечірній вісник. 23.20 — «Нічний телезал». Співає Р. Кириченко.

▲ ЦІ (І програма)
6.30 — «Спадщина». Документальний телефільм. 7.00 — Ранкова зоря. (Повтор). 8.00 — ТСН. 8.15 — «Формула «С». Телеконкурс спортивних сімей. 8.45 — Тираж «Спортлото». 9.00 — «3 ранку раненько». 10.00 — На службі Вітчизни. 11.00 — Ранкова розважальна програма. 11.30 — «У світі тварин». 13.00 — Сільська година. 14.00 — Музичний кіоск. 14.30 — «ВЕДІ». 15.00 ТСН. 15.15 — Рок-урок. 16.15 — Концерт камерного оркестру «Віртуози Москви». 16.30 — «Багато голосів — один світ». Народні казки і притчі різних країн. 16.35 — Недільний концерт. 18.10 — «Уолт Дісней представляє». 19.00 Недільний кінозал. 19.50 — Прем'єра художнього телефільму «Маленькі пристрасі». 21.00 — Час. 21.45 — Футбольний огляд. 22.15 — «Хронограф». 22.30 — «Зіркові естради — зіркам хокею». 1.00 — ТСН.

▲ УТ (ІІ програма)
8.00 — На зарядку ставай. 8.15 — «Сон». Документальний фільм. 10.10 — Колам. 10.15 — Прем'єра науково-популярного фільму «Культурні столиці Європи». (Італія). Фільм 9 «Мілан». 11.30 — Недільні монолози. 11.45 — Невідома Росія. «Дорогу вибрав сам». Художник А. Поздєєв. 12.25 — Інтеркуншоу. 13.30 — Теніс. Відкритий чемпіонат Франції. 14.00 «Півтори пригорщі». Ляльова вистава. 14.50 — Документальний фільм «Історична ніч». 15.10 Всесоюзний турнір з пляжного волейболу. 15.40 — Грає ансамбль «Еспаньола». 16.00 — «Планета». Міжнародна програма. 17.00 — «Відай фонтан». Документальний фільм. 17.25 — «Навіоло сміху». 2 частина. 19.00 — Авторське телебачення. 20.15 — Вечірня казка. 20.30 — Авторське телебачення. 21.00 — Час. (3 сурдоперекладом). 21.45 — Телефільм-інформ. 22.15 — Музичні зустрічі. 23.15 — Волейбол. Першість світової ліги Чоловіки. Збірна СРСР — збірна Японії.

Кіровоградське середнє профтехучилище № 2 імені Героя Радянського Союзу А. С. Єгорова

ОГОЛОШУЄ

набір учнів на 1991—1992 навчальний рік

за такими спеціальностями:

НА БАЗІ 9 КЛАСІВ

із здобуттям середньої освіти

(строки навчання 3 роки):

- Муляр-монтажник із монтажу сталеви-х та залізобетонних конструкцій, електрозварник (юнаки).
- Столяр будівельний, тесля, паркетник (юнаки).
- Майстер облицювальних робіт (юнаки і дівчата).
- Облицювальник-плиточник, мозаїчник (юнаки, дівчата).
- Електрогазозварник (юнаки).
- Електрослюсар будівельний (юнаки).
- Слюсар з ремонту шліхтових і будівельних машин (юнаки).
- Машиніст бульдозера, скрепера (юнаки).
- Кухар (юнаки, дівчата).

НА БАЗІ 9 КЛАСІВ

(строки навчання — 1 рік):

- Муляр (юнаки).

НА БАЗІ 10 КЛАСІВ

(строки навчання — 1 рік):

Муляр-монтажник із монтажу сталеви-х та залізобетонних конструкцій, електрозварник (юнаки).

Училище надає потребуючим місця для проживання в гуртожитку.

Училище виплачується 50 процентів суми, заробленої під час виробничого навчання.

Учні забезпечуються комплектами одягу, харчуванням у їдальні училища.

Училище має сучасну матеріально-технічну базу, спортивний комплекс, диск-зал, відеотекну.

Телефони училища: 22-24-71, 27-14-17, 27-12-81, 27-12-21, 27-12-72.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Червонозоріська, 23. Іхати автобусами №№ 102, 114 до зупинки «Мічуріна».

ДИРЕКЦІЯ.

НА ДОЗВІЛЛІ

СОНАТА

Опустивши очі, вона поволі проходила повз Миколу Костянтиновича. Соні Казка! Безумств!

Микола Костянтинович мало не з'їхав із глузду. До горла підкотилася колючий клубок. Здрігаючись від оргазму і безперервно кліпаючи витріщеними очима, з відкритим ротом він упивався пахощами її ества.

Весна... Життя... Жінка...

Мить — і ціла вічність. Ще одна мить, і ще одна вічність. Світло... Музика... Останнє кохання...

Микола Костянтинович із жахом обхопив голову руками.

Що робити? Що йому, нещасному, робити? Його черга за горілкою майже підійшла! Попереду — всього двоє, всього двоє... За що такі муки? Хай йому грець!

А вона... А вона вже зникла за поворотом.

О. ПЕРЛЮК.

Звичайно ж, умію! — думаєте ви. Вода, паста, сюди-туди щіточкою, що ж тут мудрого! Тим часом догляд за зубами потребує виконання певних правил, про які знають далеко не всі.

Наприклад, не можна чистити зуби, рухаючи щіточками уздовж губів. Треба водити щіточкою уздовж зуба, починаючи від ясен і вниз — тоді не стирається емаль і краще вичищаються рештки їжі. Такі рухи потребують певних навиків.

ЧИ ВМІЄТЕ ВИ ЧИСТИТИ ЗУБИ?

Щоб зберегти емаль, чистити зуби лише раз на день — на ніч після їжі. Уранці перед їжею прополщіть рот водою, а після сніданку зробить те ж саме, тільки додайте до води трішечки зубної пастки. Обід постарайтесь закінчити якимись фруктами чи овочами. Влітку це не проблема, та й узимку знайдуться яблуко чи морквина. Вони теж зчищають із зубів рештки жиру, солодощів тощо, мають приємний запах.

Не забувайте щовечора разом із зубами чистити щіткою і верхню частину язика.

Для уникнення нальоту на зубах раз в місяць можете почистити їх туалетним милом, а опісля — пастою. Якщо десь на зубах з'явилися плями (не карієсного походження, а приміром, від деяких ліків, ягід, мінвод), їх можна зняти невеликою кількістю питної соди з милом. Але користуйтеся цим способом у крайньому разі, у виняткових випадках.

Для чищення зубів краще вживати вітчизняну пасту. Може, вона не залишає такого прохолодного відчуття чистоти, як імпортна, зате в ній менше сильніючих речовин, які при частому вживанні роз-

ідають емаль зубів і по-рожнину рота.

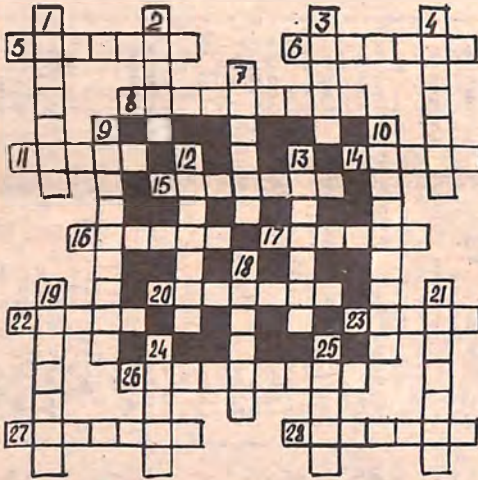
Якщо ви поїли часнику, копченої риби або цибулі, то із задовільними результатами можете перебити запах жуваальною гумкою, шкірною лимона, зернами кави. Від характерного запаху хворих зубів не врятує ніщо, тут треба йти до лікаря. Але іноді неприємні відчуття в роті бувають після солодощів, лимонаду, молока, вершків і навіть соків, тому після цих продуктів обов'язково з'їжте яблуко чи апельсин.

Якщо у вас є між зубами природні щілини, щоразу після їжі користуйтеся зубочисткою, але завжди на самоті. Людина, котра природно колу пається сірником у роті чи за столом роздуває щочки компотом і булькає, щоб вимити із зубів рештки кашки, відразлива!

КРОСВОРД

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 5. Вид червоних водорослів. 6. Радянський піаніст і режисер, народний артист СРСР («Віг», «Москві слезам не вірять»). 8. Процес звинання. 11. Український радянський поет (збірки «Знаки»). 14. Ссавець сімейства кунців. 15. Труби з дуже вузьким каналом. 16. Місто на Тернопільщині. 17. Тип біому між тропічними лісами і пустелями. 20. Російський радянський письменник, лауреат Нобелівської премії. 22. Сторона трикутника. 23. Гірська країна на території СРСР. 26. Герой повісті Пушкіна. 27. Виступ одного актора. 28. Кардинал, штовхнув Францію у Тринадцятирічну війну.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Місто в Німеччині (палац та парк Сан-Сусі). 2. Художній музей в Парижі. 3. Хімічний елемент. 4. Гусарський мундир, розшитий шнуром. 7. Дирижабль У. Нобіле. 9. Російський композитор, голова «Могучої кучки». 10. Лікарська рослина, дезинфікуючий та заспокійливий засіб. 12. Один з засновників радянської школи хокею з шайбою. 13. Радянський кінорежисер («Жорсткий романс»). 21. Іспанська співачка (сопрано). 24. Інертний газ. 25. Футляр для лука та стріл у сніфів. 19. Одиниця виміру молекулярної маси.

VIDEO

м. Кіровоград, вул. Полтавська, 71.

НЕДІЛЯ, 26 ТРАВНЯ

10.00 «Бембі». Мультфільм.
11.30 «Смертоносні біці Шаоліня». Бойовик.
13.30, 17.30 «Відчуття люті». Бойовик.
15.30 «Ілюзія вбивства». Детектив.
19.30 «Метрополіс 2000». Фантастика.
21.30 «Мозон». Фільм жахів.

ПОНЕДІЛОК, 27 ТРАВНЯ

10.00 «Спляча красуня».
11.30 «Контакти кунг-фу».
13.30, 17.30 «Природжений вбивця». Бойовик.
15.30 «Знайти і знешкодити». Бойовик.
19.30 «Буйність духів-1». Фільм жахів.
21.30 «Куди йдеш». Історичний фільм.

ВІВТОРОК, 28 ТРАВНЯ

10.00 «Олімпійські ігри звірів».
11.30 «Дівчинка-пілот». Бойовик.
13.30, 17.30 «Вони живуть». Фантастика.
15.30 «Рим 2033. Центуриони, що б'ються». Фантастика, бойовик.
19.30 «Буйність духів-2». Жахи.
21.30 «Куди йдеш-2». Історичний фільм.

СЕРЕДА, 29 ТРАВНЯ

10.00 «Про турботливих ведмедів».

11.30 «Бак Роджерс в 2,5 столітті». Фантастика.
13.30, 17.30 «2019 після падіння Нью-Йорка». Фантастика.

15.30 «Скорені вовки». Бойовик.
19.30 «Ігри на дорогах». Бойовик.
21.30 «Обряд посвяти». Фільм жахів.

ЧЕТВЕР, 30 ТРАВНЯ

10.00 «Майті Маус».
11.30 «Ультрафорес». Бойовик.
13.30, 17.30 «Чорна дірка». Фантастика.
15.30 «Туман». Фільм жахів.
19.30 «Смертельна пультка». Бойовик.
21.30 «Помста свиней». Комедія.

П'ЯТНИЦЯ, 31 ТРАВНЯ

10.00 Мультфільми.
11.30 «Ніндзя на полях смерті». Бойовик.
13.30, 17.30 «Кіборг-вбивця». Фантастика, бойовик.
15.30 «Боксер з Таїланду». Бойовик.
19.30 «Кай і Абель-1».
21.30 «Дівчатка з стриптиз-бару». Детектив.

СУБОТА, 1 ЧЕРВНЯ

10.00 Мультфільми.
11.30 «Малюк-карате 3». Бойовик.
13.30, 17.30 «Мій науковий експеримент». Фантастика.
15.30 «Битва титанів». Історичний фільм.
19.30 «Кай і Абель-2».
21.30 «Флетч». Детектив.

НЕДІЛЯ, 2 ЧЕРВНЯ

10.00 Мультфільми.
11.30 «Ніндзя-8». Бойовик.
13.30, 17.30 «Нічні ястреби». Бойовик.
15.30 «П'ятниця, 13». Фільм жахів.
19.30 «Кай і Абель-3».
21.30 «Джон-красень».

КИЇВСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 38

НА БАЗІ ВИРОБНИЧОГО ОБ'ЄДНАННЯ «ХІМВОЛОКНО».

ЗАПРОШУЄ ЮНАКІВ І ДІВЧАТ

ДЛЯ НАВЧАННЯ ЗА ПРОФЕСІЯМИ НА БАЗІ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ:

- апаратник формування хімічного волокна;
- апаратник виділки та сушки;
- оператор витяжки і кручення;
- електрослюсар;
- апаратник широкого профілю;
- контролер технологічного процесу (сортвальник);
- оператор намотування та кручення.

Строк навчання від 6 до 10 місяців.

Приймаються дівчата та юнаки, котрі відслужили в лавах Радянської Армії. Виплачується стипендія 150—160 крб., а також 50 процентів заробітку.

НА БАЗІ НЕПОВНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ:

- перемотувальник нитки;
- оператор витяжки та кручення;
- слюсар для виготовлення вузлів та обладнання сантехнічних систем.

Строк навчання 1—2 роки.

Учні перебувають на повному держзабезпеченні, отримують доплату 40—50 крб., а на другому році навчання — стипендію 39 крб.

Училище забезпечує гуртожитком та пропискою.

Випускники направляються на київське об'єднання «Хімволокно».

Для поступання в училище подаються такі документи: 1) документ про освіту, 2) довідка з місця проживання, 3) паспорт або свідоцтво про народження, 4) медичну довідку (форма № 086-у), 5) фотографії (3×4) — 4 шт., (4×6) — 3 шт.

Документи здаються особисто.

Початок занять 1 вересня.

Адреса училища: 253094, Київ-94, пров. Магнітогорський, 3.

Телефони: 551-53-63, 551-53-64.

Прізд metro до ст. «Комсомольська».

КРЕМЕНЧУЦЬКЕ СЕРЕДНЄ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 5 ІМЕНІ А. С. МАКАРЕНКА

ПРОВОДИТЬ НАБІР УЧНІВ

НА 1991—92 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

На базі 8 класів зі строком навчання — 3 роки: 1. Швачка-мотористка по пошиттю легкого плаття. 2. Швачка-мотористка по пошиттю трикотажних виробів. 3. Кравець.

На базі 8 класів зі строком навчання 2 роки: 1. Швачка-мотористка по пошиву. 2. Оператор взуттєвого виробництва.

На базі 10 класів зі строком навчання 1 рік: 1. Швачка-мотористка по пошиттю легкого плаття. 2. Швачка-мотористка по пошиву трикотажних виробів. 3. Розкрійник-вирубник (трикотажне виробництво).

Учні, які закінчили 8 класів; забезпечуються харчуванням.

При училищі працюють гуртки художньої самодіяльності: хоровай, вокальний, вокально-інструментальний, танцювальний, ансамбль юних барабанщиків. Створюються окремі групи, які будуть навчатися в музичній школі.

Випускники, які закінчили училище з відзнакою (10 процентів випуску), направляються на стаціонарне навчання в середні і вищі навчальні заклади.

При училищі працюють гуртки художньої самодіяльності: хоровай, вокальний, вокально-інструментальний, танцювальний, ансамбль юних барабанщиків. Створюються окремі групи, які будуть навчатися в музичній школі.

Учні, які закінчили 8 класів; забезпечуються харчуванням.

При училищі працюють гуртки художньої самодіяльності: хоровай, вокальний, вокально-інструментальний, танцювальний, ансамбль юних барабанщиків. Створюються окремі групи, які будуть навчатися в музичній школі.

Випускники, які закінчили училище з відзнакою (10 процентів випуску), направляються на стаціонарне навчання в середні і вищі навчальні заклади.

При училищі працюють гуртки художньої самодіяльності: хоровай, вокальний, вокально-інструментальний, танцювальний, ансамбль юних барабанщиків. Створюються окремі групи, які будуть навчатися в музичній школі.

Учні, які закінчили 8 класів; забезпечуються харчуванням.

При училищі працюють гуртки художньої самодіяльності: хоровай, вокальний, вокально-інструментальний, танцювальний, ансамбль юних барабанщиків. Створюються окремі групи, які будуть навчатися в музичній школі.

Випускники, які закінчили училище з відзнакою (10 процентів випуску), направляються на стаціонарне навчання в середні і вищі навчальні заклади.

При училищі працюють гуртки художньої самодіяльності: хоровай, вокальний, вокально-інструментальний, танцювальний, ансамбль юних барабанщиків. Створюються окремі групи, які будуть навчатися в музичній школі.

Учні, які закінчили 8 класів; забезпечуються харчуванням.

При училищі працюють гуртки художньої самодіяльності: хоровай, вокальний, вокально-інструментальний, танцювальний, ансамбль юних барабанщиків. Створюються окремі групи, які будуть навчатися в музичній школі.

Випускники, які закінчили училище з відзнакою (10 процентів випуску), направляються на стаціонарне навчання в середні і вищі навчальні заклади.

При училищі працюють гуртки художньої самодіяльності: хоровай, вокальний, вокально-інструментальний, танцювальний, ансамбль юних барабанщиків. Створюються окремі групи, які будуть навчатися в музичній школі.

Учні, які закінчили 8 класів; забезпечуються харчуванням.

При училищі працюють гуртки художньої самодіяльності: хоровай, вокальний, вокально-інструментальний, танцювальний, ансамбль юних барабанщиків. Створюються окремі групи, які будуть навчатися в музичній школі.

Випускники, які закінчили училище з відзнакою (10 процентів випуску), направляються на стаціонарне навчання в середні і вищі навчальні заклади.

При училищі працюють гуртки художньої самодіяльності: хоровай, вокальний, вокально-інструментальний, танцювальний, ансамбль юних барабанщиків. Створюються окремі групи, які будуть навчатися в музичній школі.

Учні, які закінчили 8 класів; забезпечуються харчуванням.

«Молодой коммунара» — інформаційно-публіцистичний еженедельник. Учредитель — Кіровоградський обком ЛКСМУ (МДС). На українською мові.

НАША АДРЕСА:

316050, МПС, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

Телефони: редактора — 22-54-26; відповідального секретаря — 22-27-65; секторів: економіки та енології — 22-04-84, культури і моралі — 22-29-92, комсомольського життя та політики — 22-04-84, учнівської та студентської молоді — 22-59-82, соціальних проблем — 24-66-79; робітничої молоді і спорту — 24-64-21; фотолaboratorії — 24-94-94; коректорської — 23-61-83; оголошень — 22-59-82, бухгалтерії — 22-47-22.

Редактор

М. ШВОРАК

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України, м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.

Газета виходить щосуботи.

Зам. № 350.

Індекс 61103. Тираж 16 500.